

URADNI LIST

LJUDSKE REPUBLIKE SLOVENIJE

Leto XV

V LJUBLJANI, dne 10. julija 1958

Številka 22

VSEBINA:

127. Zakon o urbanističnih projektih.
128. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o sladkovodnem riblstvu.
129. Zakon o varstvu kulturnih spomenikov in naravnih znamenitosti.
130. Zakon o dopolnitvi zakona o Univerzi v Ljubljani.
131. Odlok o potrditvi uredbe o spremembah in dopolnitvah uredbe o organizaciji in delu izvršnega sveta Ljudske skupščine LRS.
132. Odlok o nagradah in povračilih poslancem Ljudske skupščine Ljudske republike Slovenije.
133. Odlok o ustanovitvi okrajnega sodišča v Ajdovščini ter o njegovem krajevnem območju.
134. Odlok o spremembi krajevnega območja nekaterih okrajnih gospodarskih sodišč v Ljudski republiki Sloveniji.
135. Odlok o potrditvi statuta Univerze v Ljubljani in njenih fakultet.
136. Sklep o razrešitvi sodnika Okrožnega sodišča v Mariboru.
137. Sklep o izvolitvi sodnikov okrajnih sodišč.
138. Sklep o izvolitvi članov fakultetnih svetov nekaterih fakultet Univerze v Ljubljani.
139. Resolucija o usmerjanju stanovanjske izgradnje.
140. Priporočilo/ gospodarskim organizacijam s področja elektroindustrije.
141. Odredba o prenosu opravil na okrajno sodišče v Ajdovščini.
142. Odredba o začetku poslovanja okrožnega gospodarskega sodišča v Ljubljani za območje bivšega okraja Trbovlje in o prenosu opravil za to območje od okrožnega gospodarskega sodišča v Celju na okrajno gospodarsko sodišče v Ljubljani.
143. Dogovor o najvišjih odkupnih cenah za maline.
144. Dogovor o najvišjih odkupnih cenah za paradižnik.

— Popravek.

127.

UKAZ

Na podlagi 11. točke 72. člena ustavnega zakona o temeljih družbene in politične ureditve in o organih oblasti Ljudske republike Slovenije razglasi izvršni svet Ljudske skupščine LRS zakon o urbanističnih projektih, ki ga je sprejela Ljudska skupščina LRS na seji Republiškega zbora in na seji Zbora proizvajalcev dne 30. junija 1958 in ki se glasi:

ZAKON

o urbanističnih projektih

I. Splošne določbe

1. člen

Da bi se v gradbenih okoliših, ki so določeni na podlagi zakona o uporabi zemljišč za gradbene namene (Uradni list LRS, št. 15-46/56), zagotovila kar najbolj smotrna graditev, morajo biti izdelani in sprejeti urbanistični projekti po določbah tega zakona.

2. člen

Urbanistični projekt ugotavlja poglobitve pogoje in določa smernice za vsestranski razvoj naselja za določeno dobo, zlasti za smotrno izkoriščanje zemljišč za družbene namene in za družbeno organizacijo naselja.

3. člen

Urbanistični projekt se izdelava za gradbeni okoliš in tisto njegovo okolico, ki vpliva na ureditev in razvoj naselja (vplivno območje).

Občinski ljudski odbor sprejme urbanistični projekt za vplivno območje enega ali več gradbenih

okolišev, izjemoma pa lahko tudi samo za del gradbenega okoliša.

Območje, za katero je treba izdelati urbanistični projekt in v kakšnem roku ga je treba izdelati, določi občinski ljudski odbor s sklepom glede na krajevne potrebe.

Okrajni ljudski odbor lahko določi za posamezna naselja rok, v katerem mora biti izdelan urbanistični projekt, oziroma da mora biti izdelan v krajšem roku, kot ga je določil občinski ljudski odbor.

4. člen

Urbanistični projekt mora biti izdelan tako, da se upošteva razvoj naselja za daljšo dobo, ki ne sme biti krajša od 30 let.

Sprejeti urbanistični projekt mora občinski ljudski odbor po potrebi, najmanj pa vsakih 5 let pregledati in vskladiti z novimi gospodarskimi in drugimi splošnimi potrebami in koristmi.

5. člen

Vsak urbanistični projekt mora biti v skladu z generalnim urbanističnim načrtom občine oziroma s temeljnimi načeli za izdelavo generalnega urbanističnega načrta in z družbenimi plani.

6. člen

Urbanistični projekt je podlaga za ugotavljanje splošne koristi po 14. členu zakona o razlastitvi.

7. člen

Občinski ljudski odbor sprejme sklep o določitvi vplivnega območja in odlok o urbanističnem projektu na ločenih sejah obeh zborov.

II. Obvezni elementi urbanističnega projekta

8. člen

Urbanistični projekt sestavlja:

1. program za razvoj in urbanistično ureditev vplivnega območja (v nadaljnjem besedilu: urbanistični program),

2. načrt za urbanistično ureditev gradbenega okoliša (v nadaljnjem besedilu: ureditveni načrt).

Vsa tega od njih sprejme občinski ljudski odbor s posebnim odlokom.

Urbanistični projekt mora obsegati vse elemente iz 10., 11. in 12. člena tega zakona, lahko pa obsega tudi še druge elemente.

9. člen

Urbanistični program mora biti izdelan in sprejet za celotno vplivno območje tudi takrat, kadar se načrtuje izdelati ureditveni načrt samo za del gradbenega okoliša.

Če bi celotnega urbanističnega projekta ne bilo mogoče izdelati v predpisanem roku zato, ker je za rešitev posameznih programskih elementov potreben daljši študij, se lahko izjemoma izdela ureditveni načrt za del gradbenega okoliša, še preden je sprejet urbanistični program, vendar samo, če to ne škoduje potrebe naselja in če ni verjetno, da bi to vplivalo na končno rešitev urbanističnega programa.

10. člen

V urbanističnem programu se ugotovijo in analitično obdelajo geografske, klimatske, hidrografske, gospodarske, prometne, demografske, stanovanjske, kulturno-prosvetne, spomeniško varstvene, socialne, zdravstvene, komunalne, turistične in podobne razmere. Na podlagi teh podatkov se ocenijo pogoji za gospodarski razvoj in vsestranski razvoj naselja za daljšo dobo, najmanj pa za 30 let.

Na podlagi zbranih podatkov in ocene iz prvega odstavka se nato določijo v urbanističnem programu te elemente:

1. bodoče osnove prometa,
2. posamezni predeli z označbo, za kakšne namene se smejo uporabljati (coningi),
3. potrebne vodnogospodarske ureditve in osnove komunalnih naprav.

S programom se lahko spremeni gradbeni okoliš, ki je bil določen na podlagi zakona o uporabi zemljišč za gradbene namene.

11. člen

Ureditveni načrt gradbenega okoliša obsega te elemente:

1. načrt obstoječega stanja s potrebnimi višinskimi terenskimi podatki,
2. načrt namenske izrabe površin z osnovno prometno mrežo in lokacijo družbeno pomembnih objektov,
3. načrt načelnih rešitev glede vodnogospodarskih ureditev in komunalnih naprav,
4. tehnično poročilo z obrazložitvijo in z opisom etape graditve,
5. pravilnik za izvajanje ureditvenega načrta,
6. zazidalni načrt za predele zemljišč, ki so namenjena za zazidavo,

12. člen

Urbanistični program in ureditveni načrt morata obsegati ekonomsko utemeljitev za predlagane rešitve.

III. Postopek za izdelavo in za sprejem urbanističnega projekta

13. člen

Urbanistični program pripravi za urbanizem pristojni upravni organ občinskega ljudskega odbora ob sodelovanju državnih organov, zavodov, strokovnih organizacij ter stanovanjskih skupnosti in drugih družbenih organizacij.

Državni organi, zavodi in organizacije morajo dati za urbanizem pristojnemu upravnemu organu vse razpoložljive podatke, ki jih potrebuje pri izdelavi programa.

14. člen

Osnutek urbanističnega programa mora biti, potem ko ga je obravnaval občinski ljudski odbor, javno razgrnjen vsaj v uradnih prostorih upravnega organa za urbanizem. Razgrnitev osnutka urbanističnega programa mora upravni organ razglasiti na občinski razglasni deski in na krajevno običajen način v naseljih, za katere je osnutek izdelan, lahko pa se objavi tudi v »Uradnem listu LRS« ali v drugih časopisih.

Osnutek urbanističnega programa lahko vpogleda vsak državljan, državni organ, zavod in organizacija in da v treh mesecih po razglasitvi na občinski razglasni deski svoje pripombe in predloge.

15. člen

Po preteku roka iz zadnjega odstavka prejšnjega člena skliče predsednik občinskega ljudskega odbora zbor volivcev za obravnavanje osnutka urbanističnega programa.

16. člen

Po opravljenih zborih volivcev izdela za urbanizem pristojni upravni organ občinskega ljudskega odbora predlog urbanističnega programa in ga predloži občinskemu ljudskemu odboru. Obenem s predlogom programa mora sporočiti tudi vse bistvene pripombe in predloge, ki jih v končnem predlogu ni upošteval in obrazložiti, zakaj jih ni upošteval.

17. člen

Potem, ko sprejme občinski ljudski odbor urbanistični program, ga pošlje okrajnemu ljudskemu odboru v potrditev. Obenem z odlokom o urbanističnem programu mora sporočiti tudi vse bistvene pripombe in predloge volivcev, državnih organov, zavodov in organizacij, ki v sprejetem odloku niso bile upoštevane. Morebitne pripombe okrajnega ljudskega odbora so za občinski ljudski odbor obvezne.

Okrajni ljudski odbor odloča o potrditvi urbanističnega programa na ločenih sejah obeh zborov.

Za večja gospodarska, industrijska in rudarska središča ter za turistične in kulturno-spomeniško pomembnejše kraje, za katere to določa Izvršni svet, odloča o potrditvi urbanističnega programa okrajni ljudski odbor po poprejšnjem soglasju Sekretariata Izvršnega sveta za urbanizem, stanovanjsko izgradnjo in komunalne zadeve.

18. člen

Ko je urbanistični program sprejet in potrjen, se izdela ureditveni načrt. Predlog ureditvenega načrta izdela pooblaščen projektivna organizacija oziroma zavod, ki se ukvarja z urbanističnim načrtovanjem, lahko pa ga izdela tudi za urbanizem pristojni upravni organ občinskega ljudskega odbora, če ima uslužbenca, ki je pooblaščen za urbanistično projektiranje.

V postopku pri izdelavi, sprejemu in potrjevanju ureditvenega načrta se ustrezno uporabljajo določbe 13. do 17. člena.

19. člen

Urbanistični program in ureditveni načrt mora biti pri upravnem organu za urbanizem občinskega ljudskega odbora stalno na vpogled državljanom, državnim organom, zavodom in organizacijam.

20. člen

Urbanistični program in ureditveni načrt se spreminita po postopku, ki je predpisan v 13. do 18. členu.

Občinski ljudski odbor lahko z odlokom o ureditvenem načrtu ali s posebnim odlokom pooblasti za urbanizem pristojni svet občinskega ljudskega odbora, da po zaslišanju odgovornega projektanta dovoli manjše odstopa od sprejetega ureditvenega načrta glede posameznih objektov in komunalnih naprav znotraj določenih coningov.

O vsakem takem dovoljenju mora svet poročati občinskemu ljudskemu odboru, ki lahko na sejah obeh zborov tako dovoljenje razveljavi.

IV. Prehodne in končne določbe

21. člen

Dokler občinski ljudski odbor ne sprejme ureditvenega načrta, morajo pristojni organi pri določanju ožje lokacije upoštevati elemente urbanističnega programa.

Ko začne ureditveni načrt veljati, se sme določiti ožja lokacija samo v skladu z ureditvenim načrtom.

22. člen

Dovoljenja, ki so bila izdana na podlagi 6. člena zakona o uporabi zemljišč za gradbene namene, prenehajo veljati, če se ne začnejo gradbena dela najpozneje v šestih mesecih, potem ko začne veljati ta zakon.

23. člen

Za urbanizem pristojni upravni organi okrajnih ljudskih odborov in Sekretariat Izvršnega sveta za urbanizem, stanovanjsko izgradnjo in komunalne zadeve morajo občinskim ljudskim odborom z nasveti strokovno pomagati pri sestavi urbanističnih projektov.

Sekretariat Izvršnega sveta za urbanizem, stanovanjsko izgradnjo in komunalne zadeve spremlja izvajanje tega zakona, daje strokovna navodila za njegovo izvajanje, vsklajuje delo ljudskih odborov in opravlja strokovno nadzorstvo nad delom organizacij in organov, ki izdelujejo urbanistične projekte.

24. člen

Sekretariat Izvršnega sveta za urbanizem, stanovanjsko izgradnjo in komunalne zadeve predpiše z

navodili natančnejše določbe o izdelavi urbanističnega programa in ureditvenega načrta, zlasti o obdelavi posameznih elementov in njihovi grafični obdelavi.

25. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v »Uradnem listu LRS«.

Ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati določbe 2., 3., 9. in 10. člena zakona o uporabi zemljišč za gradbene namene.

St. 01-1012/1-58

Ljubljana, dne 30. junija 1958.

Izvršni svet Ljudske skupščine
Ljudske republike Slovenije

Predsednik

Predsednik

Izvršnega sveta

Ljudske skupščine LRS: Ljudske skupščine LRS:

Miha Marinko l. r.

Boris Kraigher l. r.

128.

UKAZ

Na podlagi 11. točke 72. člena ustavnega zakona o temeljih družbene in politične ureditve in o organih oblasti Ljudske republike Slovenije razglasa Izvršni svet Ljudske skupščine LRS zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o sladkovodnem ribištvu, ki ga je sprejela Ljudska skupščina Ljudske republike Slovenije na seji Republiškega zbora in na seji Zbora proizvajalcev dne 30. junija 1958 in ki se glasi:

Zakon

o spremembah in dopolnitvah zakona o sladkovodnem ribištvu

Zakon o sladkovodnem ribištvu (Uradni list LRS, št. 26-95/54) se spremeni in dopolni tako, da se njegovo prečiščeno besedilo glasi:

ZAKON

o sladkovodnem ribištvu

I. Splošne določbe

1. člen

Sladkovodno ribištvo (v nadaljnjem besedilu: ribištvo) je panoga narodnega gospodarstva.

Ribištvo obsega gojitev in prilaščanje rib, ribjih iker, rakov in drugih vodnih živali (v nadaljnjem besedilu: ribe), kolikor niso predmet lova po zakonu o lovu.

2. člen

Ribe v naravnih vodah so splošno ljudsko premoženje. Upravljajo ga občinski ljudski odbori, neposredno pa z njim gospodarijo ribiške organizacije.

3. člen

Zaradi smotrnega gospodarjenja z ribami v naravnih vodah se določijo ribiški rajoni in ribiški okolišji kot ribiške gospodarske enote.

4. člen

Ribištvo je pod nadzorstvom pristojnih državnih organov.

II. Ribiški rajoni in ribiški okoliši

5. člen

Ribiški rajon obsega posamezno porečje, več manjših porečij ali pa gospodarsko zaokrožen del večjega porečja.

Ribiški okoliš obsega posamezno vodo, del vode ali pa več voda na območju ribiškega rajona.

6. člen

Ribiške rajone in ribiške okoliše določi Sekretariat Izvršnega sveta za kmetijstvo in gozdarstvo potem ko je dobil mnenje Ribiške zveze Slovenije.

V ribiškem okolišu gospodarji ribiška družina, kolikor v skladu z določbami tega zakona posamezne vode niso dane v gospodarjenje ali posamezne naloge v zvezi z ribiškim gospodarstvom niso naložene drugim organizacijam ali zavodom.

7. člen

Ribiški okoliš dodeli ribiški družini v gospodarjenje občinski ljudski odbor na ločenih sejah obeh zborov.

Ce so vode, ki spadajo v isti ribiški okoliš, na območju več občin, dodeli ljudski odbor vsake občine ribiški družini v gospodarjenje tiste vode oziroma dele vod, ki ležijo v območju posamezne občine.

Ribiški okoliš se dodeli tisti ribiški družini, ki je bila ustanovljena za dotični ribiški okoliš. Izjemoma se lahko dodeli ribiški družini tudi še eden ali več sosednjih ribiških okolišev, za katere ribiška družina ni bila ustanovljena ali če se dodeljeni ribiški okoliš ribiški družini vzame po določbah 8. člena.

8. člen

Občinski ljudski odbor na ločenih sejah obeh zborov lahko potem ko je dobil mnenje rajonske zveze ribiških družin vzame ribiški družini dodeljeni ribiški okoliš oziroma dodeljene vode, če ribiška družina vode občutno zanemarja ali pustoši. Zoper tako odločbo ima ribiška družina pravico do pritožbe.

III. Ribiške organizacije

9. člen

Ribiške organizacije so: ribiške družine, rajonske zveze ribiških družin in Ribiška zveza Slovenije.

Rajonske zveze ribiških družin sestavljajo vse ribiške družine ribiškega rajona, Ribiška zveza Slovenije pa vse rajonske zveze ribiških družin.

Za ribiške organizacije veljajo določbe zakona o društvih, zborovanjih in drugih javnih shodih, kolikor ni s tem zakonom drugače določeno.

10. člen

Ribiške družine so prostovoljne združitve ribičev zaradi ribiškega gospodarjenja v posameznem ribiškem okolišu.

Članstvo ribiške družine se ne more omejiti niti glede na število niti glede na prebivališče članov.

Izjemoma lahko Sekretariat Izvršnega sveta za kmetijstvo in gozdarstvo na predlog Ribiške zveze Slovenije določi za posamezno ribiško družino najvišje število članov, če je to neogibno potrebno zaradi smotrne ribiškega gospodarjenja v ribiškem okolišu ali zaradi omejene zmogljivosti ribiškega okoliša.

11. člen

Naloga ribiške družine je, da v dodeljenem ribiškem okolišu v skladu z zakonitimi predpisi pravilno gospodarji.

Ribiška družina je zaradi pospeševanja športnega ribolova in preskrbe trga z ribami dolžna gojiti ribe, izboljševati njihov stalež ter skrbeti za varstvo, razvoj in zdravje rib.

Ribiška družina sestavi vsako leto vnaprej ribiški gospodarski načrt, potrdi pa ga rajonska zveza ribiških družin. Ribiški načrt določa glavne obveznosti družine glede gospodarjenja v ribiškem okolišu, posebno glede vlaganja ribjega naraščanja in odlova rib.

Ribiška družina skrbi tudi za strokovno vzgojo svojih članov.

12. člen

Rajonska zveza ribiških družin usmerja in nadzoruje delo ribiških družin, pospešuje njihov razvoj, upravlja rajonski ribiški sklad, skrbi za čuvajsko službo in strokovno vzgojo ribičev ter organizira vzgledno gojitev rib.

Rajonska zveza ribiških družin sestavi vsako leto vnaprej gospodarski načrt za ribiški rajon.

13. člen

Ribiška zveza Slovenije usmerja in nadzoruje delo rajonskih zvez ribiških družin, pospešuje razvoj sladkovodnega ribištva ter upravlja republiški ribiški sklad.

Ribiška zveza Slovenije predpiše s potrditvijo Sekretariata Izvršnega sveta za kmetijstvo in gozdarstvo za vsako ribiško gospodarsko leto obvezen minimalen načrt vlaganja ribjega naraščanja za vsak ribiški rajon.

14. člen

Ribiške organizacije lahko v skladu z zakonitimi predpisi ustanovijo gospodarske organizacije in zavode za pospeševanje sladkovodnega ribištva in za gojitev rib.

15. člen

Natančnejše določbe o organizaciji in delu ribiških družin in ribiških zvez ter o članstvu in o razmerjih med temi organizacijami predpišejo ribiške zveze in ribiške družine s svojimi pravili.

16. člen

Ce je strokovno delo ribiške družine v nasprotju z njenimi pravili in zakonitimi predpisi o sladkovodnem ribištvu, če ribiška družina občutno zanemarja ali pustoši vode v ribiškem okolišu ali če v znatni meri škoduje koristim ribištva, lahko rajonska zveza ribiških družin razreši odbor družine in imenuje začasno upravo.

Iz istih razlogov lahko Ribiška zveza Slovenije razreši upravni odbor zveze ribiških družin in imenuje začasno upravo.

Začasna uprava mora najpozneje v treh mesecih elicirati občni zbor ribiške družine oziroma skupščino zveze ribiških družin, da izvoli nov odbor.

17. člen

Delo ribiške družine nadzoruje za ribištvo pristojni upravni organ ljudskega odbora občine, kjer je sedež družine.

Delo rajonske zveze ribiških družin nadzoruje za ribištvo pristojni upravni organ ljudskega odbora okraja, kjer je sedež rajonske zveze družin.

Delo Ribiške zveze Slovenije nadzoruje Sekretariat Izvršnega sveta za kmetijstvo in gozdarstvo.

IV. Gospodarjenje v ribiškem okolišu

18. člen

Pravica gospodariti v ribiškem okolišu (ribiška pravica) obsega pravico ribe gojiti, loviti in si jih prilastiti ter uničevati ribam škodljive živali.

9. člen

Ulovljene ribe postanejo last ribiške organizacije. Ob pogojih, ki jih določa ribiška organizacija, postane riba last ribiča, ki jo je ujel.

20. člen

Ribe sme loviti samo tisti, komur da ribiška organizacija ribolovno dovolilnico za vode, ki so ji dane v gospodarjenje.

Ribolovne dovolilnice izdaja ribiška organizacija ob pogojih, ki so določeni z njenimi pravili.

Ribolovna dovolilnica se izda za posamezen del ribiškega okoliša (ribolovni revir) ali za več ribolovnih revirjev.

21. člen

Ribe je dovoljeno loviti praviloma samo na športni način s trkom.

Prepovedano je zlasti:

1. loviti ribe z razstrelivom ali strupom ali na način, ki je škodljiv za njihovo razmnoževanje;

2. loviti ribe z ostmi, na zanko ali na nastavo, ribe streljati, omamljati ali pobijati pod ledom;

3. loviti ribe v varstveni dobi ali v sicer prepovedanem času in ribe pod najmanjšo dovoljeno mero. Kdor ujame ribo v nasprotju s to prepovedjo, jo mora takoj izpustiti živo nazaj v vodo;

4. loviti ribe na dristiščih;

5. pregraditi, zapreti, izčrpati ali drugam speljati vodo zaradi ribolova. Če namerava kdo to storiti za kakšen drug dovoljen namen, mora vsaj sedem dni prej to sporočiti ribiški organizaciji, ki ji je dana voda v gospodarjenje;

6. na jezovih in podobnih vodnih napravah postavljati ribolovne priprave;

7. loviti ribe na ribji stezi in v njeni neposredni bližini;

8. loviti ribe z vršami, križaki, saki, koši, in mrežami vseh vrst;

9. loviti plemenite ribe (salmonide) na črva, na žuželko ali z roko;

10. loviti ribe ponoči.

22. člen

Sekretariat Izvršnega sveta za kmetijstvo in gozdarstvo lahko izjemoma potem ko je dobil mnenje Ribiške zveze Slovenije dovoli ribolov belih rib (ciprinidov) s križaki v takih vodah, kjer ribolov s trkom ni mogoč.

Rajonska zveza ribiških družin lahko z dovoljenjem Ribiške zveze Slovenije organizira lov plemenitih ali tržnih rib z mrežo.

Sekretariat Izvršnega sveta za kmetijstvo in gozdarstvo lahko potem ko je dobil mnenje Ribiške zveze Slovenije dovoli ribiški organizaciji, da za gojitvene namene ali znanstvene namene organizira ribolov na način, ki je sicer po 21. členu prepovedan, vendar samo tako, da se s tem ribe ne poškodujejo.

Sekretariat Izvršnega sveta za kmetijstvo in gozdarstvo lahko potem ko je dobil mnenje Ribiške zveze Slovenije dovoli ribiški organizaciji, da organizira pokončevanje škodljivih rib tudi na način, ki je sicer prepovedan. Tako pokončevanje pa je treba organizirati tako, da se s tem ne ogroža življenje in varnost ljudi in premoženja, ter da se ne škoduje drugim ribam.

23. člen

Prepovedano je:

1. uničevati ali poškodovati dristišča;

2. spuščati race ali gosi na dristišča ali v varstvene vode;

3. vlagati ali spuščati v vodo škodljive ribe oziroma brez privoljenja Ribiške zveze Slovenije nove vrste rib;

4. preprečevati ribam vrnitev s poplavljenega zemljišča v vodno strugo;

5. namakati v ribji vodi lan ali konopljo ali prati žimo;

6. spuščati v ribjo vodo žaganje.

24. člen

Posamezne ribolovne revirje, ki so zelo pripravnosti za razmnoževanje rib ali ki so potrebni posebnega varstva, lahko za ribištvo pristojni svet občinskega ljudskega odbora po predlogu ribiške organizacije z odredbo razglasi za varstvene vode (rezervate).

25. člen

Sekretariat Izvršnega sveta za kmetijstvo in gozdarstvo izda zaradi uspešnega razmnoževanja rib potem, ko je dobil mnenje Ribiške zveze Slovenije, predpise o varstvenih dobah, o najmanjših merah, pod katerimi je ribe posameznih vrst prepovedano loviti, o zatiranju ribjih bolezni, o varstvu vodnih živali, ki so ribam za hrano, o pokončevanju ribam škodljivih živali, o ribolovnem režimu na mejnih vodah, o ribiškem katastru in druge predpise za pospeševanje ribištva.

26. člen

Sekretariat Izvršnega sveta za kmetijstvo in gozdarstvo lahko prepove potem, ko je dobil mnenje Ribiške zveze Slovenije, za določen čas lov vseh rib ali rib posameznih vrst v vsej republiki ali samo v določenih vodah, če to zahtevajo posebne koristi ribištva.

27. člen

Pri projektiranju in gradnji vodnih naprav ter urejevanju vodnih strug je treba upoštevati koristi

ribištva in skrbeti zlasti za to, da imajo ribe naravne prehode, drstišča in zavetišča.

Organ, ki potrjuje investicijski program, lahko na predlog ribiške organizacije odredi, da mora investitor oziroma posestnik vodne naprave napraviti ribjo stezo, če je za naravni prehod rib to potrebno.

Posestniki vodnih turbin morajo napravati in vzdrževati vodne naprave, ki branijo ribam dostop v turbino.

28. člen

Ribiči in ribiški čuvaji imajo dostop k vodi čez tuje zemljišče in smejo hoditi po njem ob vodi, vendar največ tako daleč od brega, kolikor je to potrebno za izvrševanje ribiške pravice. Zemljiškemu posestniku ali njegovemu pooblaščenцу morajo na njegovo zahtevo pokazati ribolovno dovolilnico oziroma čuvajsko izkaznico. Brez posebnega lastnikovega dovoljenja pa ne smejo hoditi čez industrijska zemljišča, dvorišča, vrtove in sadovnjake, če so taka zemljišča ograjena. Če lastnik ne da dovoljenja, lahko občinski ljudski odbor po zaslišanju lastnika dovoli pristop k vodi, če je to neogibno potrebno zaradi uspešnega izvrševanja ribiške pravice.

29. člen

Ce se ob povodnji voda iz struge razlije, se sme izvrševati ribiška pravica tudi na poplavljenem zemljišču.

Nihče ne sme preprečevati ribam vrnitev s poplavljenega zemljišča v vodno strugo.

30. člen

Kolikor ni z zakonitimi predpisi posebej prepovedano, sme ribič vsak čas z vsakim pripomočkom, razen strelnim orožjem pokončevati v vodi in na vodnem zemljišču ribam škodljive živali, ribiški čuvaj pa tudi s strelnim orožjem.

V strugi uplenjena vidra ali pižmovka pripadata ribiški organizaciji, ki ji je dana v gospodarjenje, druga divjad pa pripada lovski družini.

31. člen

Kdor lovi ribe ali se mudi z ribolovnimi pripravami ob vodi, mora na zahtevo ribiškemu čuvaju pokazati ribolovno dovolilnico, ribolovne priprave in ujeti ribe.

32. člen

Kdor napravi škodo na ribji vodi, je ribiški organizaciji, ki ji je voda dana v gospodarjenje, odgovoren za dejansko škodo.

Za škodo, ki jo napravi ribiči in ribiški čuvaji pri izvrševanju ribiške pravice na obvodnem zemljišču, je odgovorna ribiška organizacija, ki ji je dana voda v gospodarjenje. Ta pa ima pravico zahtevati povračilo plačane odškodnine od tistega, ki je škodo napravil.

V. Ribiški čuvaji

33. člen

Za nadzorstvo in varovanje ribiških okolišev morajo imeti ribiške organizacije ribiške čuvaje.

34. člen

Ribiški čuvaj je lahko vsak polnoletni jugoslovanski državljan, ki mu niso omejene državljanske

pravice in ki ima za to službo potrebno strokovno znanje in moralne lastnosti.

Ribiškega čuvaja postavi in razreši ribiška organizacija, ki so ji dane vođe v gospodarjenje, s pritrditvijo za ribištvo pristojnega upravnega organa občinskega ljudskega odbora.

Ribiški čuvaj mora priseči pred predsednikom občinskega ljudskega odbora.

Ribiški čuvaj je uradna oseba.

35. člen

Natančnejše določbe o ribiških čuvajih, zlasti o obveznem številu ribiških čuvajev za posamezen ribiški okoliš ter o njihovih pravicah in dolžnostih, predpišeta sporazumno Sekretariat Izvršnega sveta za kmetijstvo in gozdarstvo in Državni sekretariat za notranje zadeve potem ko je dobil mnenje Ribiške zveze Slovenije.

VI. Ribiški skladi

36. člen

Pri Ribiški zvezi Slovenije se ustanovi republiški ribiški sklad, pri rajonskih zvezah ribiških družin pa rajonski ribiški skladi.

Sredstva ribiških skladov se uporabljajo za pospeševanje ribištva.

37. člen

V republiški ribiški sklad se stekajo: prispevki iz ribiških skladov rajonskih zvez ribiških družin, dotacije in drugi dohodki.

V ribiški sklad rajonske zveze ribiških družin se stekajo: prispevki ribiških družin, dotacije in drugi dohodki.

Prispevke rajonskih zvez ribiških družin za republiški ribiški sklad določi v letnem znesku skupščina Ribiške zveze Slovenije, sklep pa potrdi Sekretariat Izvršnega sveta za kmetijstvo in gozdarstvo v soglasju z Državnim sekretariatom za finance LRS.

Prispevke ribiških družin v ribiški sklad rajonske zveze ribiških družin določi v letnem znesku občinski zbor zveze ribiških družin, sklep pa potrdi za ribištvo pristojni svet okrajnega ljudskega odbora v soglasju s svetom okrajnega ljudskega odbora, ki je pristojen za finance.

Višina prispevkov se določi po vodni površini in kakovosti ribiških okolišev.

38. člen

Vsak ribiški sklad neposredno upravlja upravni odbor, ki ga sestavljajo predsednik in najmanj šest članov. Imenuje jih skupščina Ribiške zveze Slovenije oziroma rajonske zveze ribiških družin izmed svojih članov in izmed javnih delavcev in strokovnjakov.

Vsak ribiški sklad ima pravila. Pravila sprejme upravni odbor sklada, potrdi pa skupščina ustrezne ribiške zveze.

Upravni odbor ribiške zveze sprejme program za uporabo sredstev ribiškega sklada in letni predračun dohodkov in izdatkov in jih predloži v potrditev skupščini ustrezne ribiške zveze. Program za uporabo sredstev sklada potrdi skupščina po poprejšnjem soglasju Sekretariata Izvršnega sveta za kmetijstvo in gozdarstvo oziroma za zadeve ribištva pristojni svet okrajnega ljudskega odbora.

Sredstva sklada se smejo uporabljati samo na podlagi potrjenega proračuna in v skladu s programom.

VII. Izločitev posameznih voda iz ribiških okolišev

39. člen

Sekretariat Izvršnega sveta za kmetijstvo in gozdarstvo lahko izloči iz ribiških okolišev oziroma rajonov posamezne vode ali njihove dele za zgledno ali intenzivno gojitev rib, za ohranitev posameznih redkih vrst rib ali za znanstvene namene, potem ko je dobil mnenje Ribiške zveze Slovenije. Glede varstva so te vode izenačene z varstvenimi vodami (24. člen).

Ob izločitvi takih voda določi Sekretariat Izvršnega sveta za kmetijstvo in gozdarstvo, kdo jih bo upravljal in kako. Take vode so pod neposrednim nadzorstvom Sekretariata Izvršnega sveta za kmetijstvo in gozdarstvo.

VIII. Ribiški kataster

40. člen

Kataster ribiških rajonov, okolišev in ribolovnih revirjev (ribiški kataster) vodi Uprava za vodno gospodarstvo LRS po navodilih Sekretariata Izvršnega sveta za kmetijstvo in gozdarstvo.

Ribiški kataster je javen.

IX. Kazenske določbe

41. člen

Ce ne gre za dejanje, ki je kaznivo po kazenskem zakoniku, se kaznuje za prekršek:

I. Z denarno kaznijo do 10.000 dinarjev ali z zapornikom do 30 dni:

1. kdor lovi ribe z razstrelivom ali strupom ali na način, ki je škodljiv za njihovo razmnoževanje, ali kdor brez posebnega dovoljenja lovi ribe z ostmi, na zanke, na nastavo, jih omamlja, strelja ali pobija pod ledom;

2. kdor s škodljivo snovjo onesnaži vodo in s tem povzroči nevarnost za obstanek rib, ali kdor se ne ravna po predpisih o zatiranju ribjih bolezni ali varstvu vodnih živali, s katerimi se ribe hranijo;

3. kdor lovi ribe brez veljavne ribolovne dovolilnice ali kdor zlorabi posebne pravice ali posebno dovoljenje za ribolov, izdano po tem zakonu;

4. kdor ne napravi ali ne vzdržuje v primernem stanju predpisane ribje steze, jezua ali pregrade pred turbino;

5. kdor uničuje ali poškoduje dristišče;

6. kdor v ribji vodi namaka lan ali konopljo ali pere žimo ali kdor spušča v ribjo vodo žaganje;

7. kdor brez posebnega dovoljenja na jezovih ali drugih podobnih napravah nastavlja ribolovne priprave ali lovi ribe na ribji stezi oziroma v njeni neposredni bližini;

8. kdor pregradi, zapira, izčrpava ali drugam spelje vodo in s tem ogroža obstanek rib, pa tega ni pravočasno sporočil ribiški organizaciji, ki ji je dana voda v gospodarjenje;

9. kdor brez dovoljenja lovi ribe na dristiščih ali v varstveni vodi;

10. kdor brez dovoljenja lovi ribe v varstveni dobi ali sicer prepovedanem času;

11. kdor vlaga ali spušča v vodo škodljive ribe.

II. Z denarno kaznijo do 3.000 din ali z zapornikom do 15 dni:

1. kdor brez posebnega dovoljenja vlaga ali spušča v vodo nove vrste rib;

2. kdor brez posebnega dovoljenja lovi ribe z mrežo, križakom, sakom, vršo, košem in podobno;

3. kdor prepusti svojo ribolovno dovolilnico drugemu.

III. Z denarno kaznijo do 3.000 din:

1. kdor ulovi ribo pod najmanjšo dovoljeno mero, pa je ne spusti takoj žive nazaj v vodo;

2. kdor zlorabi pravico iz ribolovne dovolilnice;

3. kdor prepreči ribam vrnitev s poplavljenega zemljišča v vodno strugo;

4. kdor prekrši predpise o varstvenih vodah;

5. kdor spušča race ali gosi na dristišče ali v varstvene vode.

IV. Z denarno kaznijo do 1.500 din:

1. kdor lovi ribe ponoči;

2. kdor ne pokaže ribolovne dovolilnice, ribolovnih priprav in ujetih rib ribiškeru čuvaju;

3. kdor lovi plemenite ribe (salmonide) na črva, na žuželko ali z roko;

4. kdor prepreči ribiču ali ribškemu čuvaju pristop k vodi v nasprotju z 28. členom tega zakona.

Ce stori prekršek iz prvega odstavka pravna oseba, se kaznuje z denarno kaznijo do 50.000 din. Poleg pravne osebe se s kaznijo, predpisano v prvem odstavku, kaznuje tudi njen predstavnik.

42. člen

Z odločbo o prekršku se sme poleg kazni izreči kot varstveni ukrep odvzem ribolovnih priprav in ulovljenih rib, ki so predmet prekrška.

Član ljudske milice in ribiški čuvaj sme storilcu začasno odvzeti predmete iz prejšnjega odstavka, če ga zaloti pri dejanju.

X. Prehodne in končne določbe

43. člen

Ribiški rajoni in ribiški okoliši morajo biti določeni in oddani ribiškim družinam po določbah tega zakona najpozneje v treh mesecih po objavi tega zakona.

44. člen

Prispevki za republiški ribiški sklad in za rajonske ribiške sklade morajo biti določeni najpozneje do 1. decembra 1958, plačujejo se pa od 1. januarja 1959.

45. člen

Sekretariat Izvršnega sveta za kmetijstvo in gozdarstvo skrbi za izvajanje tega zakona in izda razen predpisov iz 25. člena tega zakona po potrebi tudi še druge natančnejše predpise za izvajanje tega zakona.

46. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu LRS.

Št. 01-844/2-58

Ljubljana, dne 30. junija 1958.

Izvršni svet Ljudske skupščine
Ljudske republike Slovenije

Predsednik	Predsednik
Ljudske skupščine LRS:	Izvršnega sveta
Miha Marinko l. r.	Ljudske skupščine LRS:
	Boris Kraigher l. r.

129.

UKAZ

Na podlagi 11. točke 72. člena ustavnega zakona o temeljnih družbene in politične ureditve in o organih oblasti Ljudske republike Slovenije razglasa izvršni svet Ljudske skupščine LRS zakon o varstvu kulturnih spomenikov in naravnih znamenitosti, ki ga je sprejela Ljudska skupščina Ljudske republike Slovenije na seji Republiškega zbora dne 30. junija 1958 in ki se glasi:

ZAKON

o varstvu kulturnih spomenikov in naravnih znamenitosti

I. Splošne določbe

1. člen

Kulturni spomeniki in naravne znamenitosti (v nadaljnjem besedilu: spomeniki) v Ljudski republiki Sloveniji so kot kulturne dobrine pod posebnim družbenim varstvom in so zavarovani s tem zakonom.

2. člen

Za kulturne spomenike po tem zakonu se štejejo nepremični in premični predmeti ali skupine predmetov, ki so zaradi svoje arheološke, zgodovinske, kulturno-zgodovinske, sociološke, etnografske, znanstvene, umetniške, zgodovinsko-tehniške ali urbanistične vrednosti pomembni za družbeno skupnost, zlasti pa spomeniki narodno-osvobodilne borbe.

Za naravne znamenitosti po tem zakonu se štejejo premični in nepremični predmeti ali skupine predmetov posebnega zoološkega, botaničnega, geološkega, paleontološkega, mineraloškega, petrografškega ter zemljepisnega pomena in podobne znamenitosti ali redkosti ter posamezna zemljišča ali pokrajinski predeli posebne naravne lepote.

3. člen

Varstvo spomenikov po tem zakonu ima namen:

- ohraniti neokrnjenost in izvirnost spomenikov;

- preprečiti posege, s katerimi bi se utegnili posredno ali neposredno spremeniti oblika, lastnost, narava ali izgled spomenikov in s tem njihova spomeniška vrednost;

- ostvariti čim ugodnejše pogoje za nadaljnji obstoj in funkcijo spomenikov.

Da se doseže namen iz prejšnjega odstavka tega člena, določa ta zakon pravice in dolžnosti, ki so jih pristojni državni in družbeni organi upravičeni in dolžni izvršiti, ter dolžnosti in omejitve pravic vsakokratnega lastnika, posestnika, upravitelja ali kakšnega drugega upravičenca do spomenika (v nadaljnjem besedilu: imetnika).

4. člen

Spomeniki iz prvega odstavka 2. člena tega zakona so zavarovani že na podlagi samega zakona. V dvomu, ali gre za tak spomenik, odloči okrajni ljudski odbor.

Kateri premični in nepremični predmeti v naravi so spomeniki po drugem odstavku 2. člena tega zakona, odloči okrajni ljudski odbor.

Posamezne vrste predmetov in pokrajinski predeli se razglasijo za spomenike s predpisom.

5. člen

Organi iz 4. člena tega zakona odločijo, da se zaradi spremenjenih okoliščin ne šteje več za spomenik predmet, ki je bil vpisan kot spomenik v razvid spomenikov.

6. člen

O zavarovanih spomenikih vodi pristojni okrajni organ za spomeniško varstvo poseben razvid.

Zavod za spomeniško varstvo LRS vodi razvid spomenikov v Ljudski republiki Sloveniji.

7. člen

Spomenik se sme izvoziti ali prenesti v tujino samo z dovoljenjem pristojnega republiškega organa za spomeniško varstvo. Ta mora pred izdajo odločbe povprašati za mnenje za spomeniško varstvo pristojni organ tistega okraja, na katerega območju je spomenik, če pa je bil spomenik prenešen iz druge ljudske republike, pa tudi pristojni spomeniški organ dotične ljudske republike.

Dovoljenje po prvem odstavku se sme izdati samo, če posebni razlogi to narekujejo, pa bi izvoz takega predmeta ne pomenil pomembnega zmanjšanja spomeniških predmetov določene vrste.

8. člen

Spomeniki iz prvega odstavka 2. člena tega zakona se smejo premeščati, konservirati, restavrirati, izkopavati, dozidavati ali podreti le s poprejšnjim dovoljenjem pristojnega okrajnega upravnega organa za spomeniško varstvo. Za novogradnjo na posameznih zemljiščih, ki so zavarovana kot spomenik, izdaja dovoljenje pristojni upravni organ za spomeniško varstvo in okrajni upravni organ za urbanizem. Za vsako novogradnjo na pokrajinskem predelu, ki je zavarovan kot spomenik, izdasta dovoljenje republiški upravni organ za spomeniško varstvo in republiški upravni organ za urbanizem.

Ce je za dela iz prejšnjega odstavka tega člena po gradbenih predpisih potrebno gradbeno dovoljenje, se gradbeno dovoljenje ne sme izdati, dokler ni izdano dovoljenje po prvem odstavku tega člena.

Ce so dela iz prvega odstavka tega člena potrebna za uresničenje potrjenega urbanističnega načrta ali zazidalnega načrta ali pa so v skladu s takim načrtom, dovoljenje po prvem odstavku ni potrebno; pred izdajo gradbenega dovoljenja pa mora gradbeni organ vprašati za mnenje pristojni organ za spomeniško varstvo. Organ za spomeniško varstvo lahko pri tem predlaga ukrepe, ki naj jih gradbeni organ predpiše v gradbenem dovoljenju za varstvo spomenika.

Omejitve iz prvega odstavka tega člena veljajo tudi za neposredno okolico nepremičnega spomenika (26. člen).

Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena lahko prekliče organ, ki je dovoljenje izdal, če to zahtevajo koristi spomeniškega varstva oziroma urbanizma. Pritožba zoper tako odločbo nima odločilne moči.

9. člen

Arheološka raziskavanja in druga raziskavanja spomenikov se smejo izvrševati samo s poprejšnjim dovoljenjem pristojnega okrajnega organa za spomeniško varstvo. V dovoljenju je treba določiti, ob kakšnih pogojih in na kakšen način se mora razisko-

vanje opraviti, da se zagotovi strokovnost takega dela, ter ukrepe za zadostno zavarovanje spomenikov. Odločba o tem se pošlje Svetu za kulturo in prosveto LRS.

Dovoljenje iz prvega odstavka se lahko preklicuje, če to zahtevajo koristi spomeniškega varstva. Pri tožba zoper tako odločbo nima odločilne moči.

10. člen

Pristojni okrajni organ za spomeniško varstvo odloči, ali so posamezni spomeniki dostopni javnosti, in ob kakšnih pogojih.

Zavarovani pokrajinski predeli so praviloma dostopni javnosti.

11. člen

Ce je zaradi znanstvenega raziskovanja ali izkopavanja na nepremičnini nastala škoda, ima oškodovani pravico do odškodnine.

12. člen

Vsi spomeniki, ki so bili izkopani po 31. juliju 1945 ali ki bodo izkopani ali kako drugače izločeni iz zemlje, potegnjeni iz vode ali sicer najdeni pri izkopavanju in drugem raziskovanju, postanejo splošno ljudsko premoženje.

Ce se po okoliščinah lahko domneva, da je tak spomenik last pravne ali fizične osebe, ga prevzame v upravljanje pristojni okrajni organ za spomeniško varstvo, nadalje pa se postopa z njim ustrezno po predpisih, ki veljajo za najdene stvari.

13. člen

Preden da predlog po prvem in tretjem odstavku 25. člena ter preden izda odločbo po 7. do 10. členu tega zakona, si mora pristojni organ za spomeniško varstvo priskrbeti strokovno mnenje ustreznega zavoda za spomeniško varstvo.

14. člen

Pri izdelavi urbanističnih načrtov, pri določanju gradbenih okolišev in pri izdelavi zazidalnih načrtov je treba zaslúšati pristojni okrajni organ za spomeniško varstvo.

II. Organi za spomeniško varstvo

15. člen

Organi za spomeniško varstvo so: Svet za kulturo in prosveto LRS in za kulturo pristojni organi okrajnih ljudskih odborov.

Organi za urbanizem imajo na področju spomeniškega varstva določene pravice in dolžnosti, ki so predpisane s tem zakonom.

16. člen

Na področju spomeniškega varstva opravlja določene izvršilne ter upravne zadeve iz republiške pristojnosti Svet za kulturo in prosveto LRS, kolikor ni s tem zakonom drugače določeno. Pri tem izvršuje svet kot kolegijski organ pravice in dolžnosti, ki so določene s 17. členom zakona o upravnih organih v Ljudski republiki Sloveniji, sekretariat sveta pa pravice in dolžnosti, ki so določene z 19. členom navedenega zakona.

17. člen

Za kulturo pristojni organ okrajnega ljudskega odbora opravlja na področju spomeniškega varstva zadeve iz okrajne pristojnosti, kolikor ni s tem zakonom drugače določeno. Pri tem izvršuje za kulturo pristojni svet okrajnega ljudskega odbora pravice in dolžnosti, ki so določene z 48., 49. in 50. členom zakona o upravnih organih v Ljudski republiki Sloveniji, za kulturo pristojno tajništvo okrajnega ljudskega odbora pa pravice in dolžnosti, ki so določene s 56. in 57. členom navedenega zakona.

Za kulturo pristojni svet okrajnega ljudskega odbora daje tudi mnenja glede izdelave urbanističnih načrtov, gradbenih okolišev in zazidalnih načrtov (14. člen).

III. Zavodi za spomeniško varstvo

18. člen

Strokovne naloge s področja spomeniškega varstva opravljajo Zavod za spomeniško varstvo LRS, okrajni zavodi za spomeniško varstvo in drugi podobni zavodi.

19. člen

Zavod za spomeniško varstvo LRS proučuje vprašanja spomeniškega varstva, daje predloge in mnenja o teh vprašanjih ter opravlja druge naloge, ki so mu dane s tem zakonom in drugimi predpisi.

Zavod za spomeniško varstvo zlasti:

- daje Svetu za kulturo in prosveto LRS predloge za razglasitev pokrajinskih predelov ter posameznih vrst premičnih in nepremičnih predmetov na območju več okrajev za spomenike; daje predloge za ukrepe v zvezi z vzdrževanjem in čuvanjem teh spomenikov;

- opozarja okrajne organe za spomeniško varstvo, naj razglasijo za spomenike predmete, katerih zavarovanje spada v njihovo pristojnost, in na ukrepe, ki bi jih bilo treba storiti za vzdrževanje in čuvanje takih spomenikov;

- strokovno nadzoruje izvrševanje določb tega zakona in daje ustreznim organom predloge za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti;

- skrbi za izvrševanje konservatorskih in restavratorskih del na spomenikih;

- nadzoruje opravljanje konservatorskih in restavratorskih del drugih zavodov in jim strokovno pomaga;

- vodi osrednji razvid spomenikov;

- proučuje metode spomeniškega varstva;

- širi v javnosti zanimanje za spomeniško varstvo.

Sekretariat Sveta za kulturo in prosveto LRS lahko na predlog Zavoda za spomeniško varstvo LRS pooblasti muzej, galerijo ali podoben zavod, da opravlja posamezne vrste konservatorskih ali restavratorskih del ali druga določena dela na spomenikih.

20. člen

Zavod za spomeniško varstvo LRS se vodi po načelih družbenega upravljanja.

Zavod vodita svet zavoda in direktor.

Svet sestavljajo člani, ki jih imenuje Svet za kulturo in prosveto LRS izmed kulturnih in drugih javnih delavcev, eno tretjino pa na predlog kolektiva zavoda. Direktor je po položaju član sveta.

Direktorja imenuje izvršni svet.
Izvršni svet predpiše z uredbo organizacijo in delo zavoda.

21. člen

Okrajni ljudski odbor lahko ustanovi okrajni zavod za spomeniško varstvo.

Okrajni zavod za spomeniško varstvo lahko ustanovi skupno tudi več okrajnih ljudskih odborov. Medsebojne pravice in dolžnosti ter izvrševanje ustanovitelskih pravic in dolžnosti do takega zavoda določijo soustanovitelji s pogodbo.

22. člen

Okrajni zavod za spomeniško varstvo proučuje vprašanja spomeniškega varstva na območju okraja, daje mnenja o teh vprašanjih ter opravlja druge naloge, ki so mu dane s tem zakonom in drugimi predpisi.

Okrajni zavod za spomeniško varstvo zlasti:

— daje pristojnemu okrajnemu organu za spomeniško varstvo predloge, da se razglasijo za spomenike predmeti, katerih zavarovanje spada v okrajno pristojnost, in predloge za ukrepe v zvezi z vzdrževanjem takih spomenikov;

— strokovno nadzoruje izvrševanje določb tega zakona in daje ustreznim organom predloge za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti;

— skrbi za izvrševanje konservatorskih in restavratskih del na spomenikih.

Ce v okraju ni zavoda za spomeniško varstvo, opravlja zadeve, ki so dane v delovno področje okrajnega zavoda za spomeniško varstvo, muzej, galerija ali podoben zavod, ki ga določi okrajni ljudski odbor. Če je sedež takega zavoda na območju drugega okraja, je potrebna za to tudi pritrditev ljudskega odbora okraja, kjer je sedež zavoda.

IV. Postopek za zavarovanje

23. člen

Okrajni organ za spomeniško varstvo vpiše po uradni dolžnosti v razvid spomenikov vse predmete, ki so spomeniki po tem zakonu, oziroma izpiše spomenik iz 5. člena tega zakona.

Predmeti, ki se razglasijo za spomenike z odločbo, se vpišejo v razvid spomenikov po pravnomočnosti odločbe.

Okrajni organ za spomeniško varstvo mora obvestiti Zavod za spomeniško varstvo LRS o vsakem vpisu oziroma izpisu spomenika.

24. člen

Kdor ima predmete, ki so s predpisi razglašeni za spomenike, jih mora priglasiti okrajnemu organu za spomeniško varstvo v treh mesecih po izdaji predpisa.

Določba prejšnjega odstavka ne velja za primer, če se razglasi za spomenik pokrajinski predel.

25. člen

Odločbo iz prvega in drugega odstavka 4. člena izda okrajni ljudski odbor na ločenih sejah obeh zborov. Če gre za premični spomenik, izda odločbo na predlog pristojnega okrajnega organa za spomeniško varstvo, glede nepremičnega spomenika pa na spora-

zumni predlog pristojnega okrajnega organa za spomeniško varstvo in pristojnega okrajnega organa za urbanizem.

Pokrajinski predel razglasita za spomenik z odredbo sporazumno Svet za kulturo in prosveto LRS in Sekretariat izvršnega sveta za urbanizem, stano-
vanjsko izgradnjo in komunalne zadeve.

Posamezne vrste premičnih in nepremičnih predmetov razglasi za spomenike na predlog pristojnega okrajnega organa za spomeniško varstvo z odredbo okrajni ljudski odbor, v katerega območju so ti predmeti, in sicer na ločenih sejah obeh zborov. Če so predmeti določene vrste verjetno v območju več okrajev, izda odredbo o zavarovanju Svet za kulturo in prosveto LRS.

26. člen

Ce je za dosego namena, ki ga ima zavarovanje nepremičnih spomenikov, potrebno, lahko pristojni okrajni ljudski odbor odloči, da se zavaruje tudi neposredna okolica spomenika. Z odločbo je treba natančno določiti meje zavarovane neposredne okolice.

V. Pravice in dolžnosti imetnika in drugih oseb

27. člen

Imetnik spomenika mora spomenik skrbno čuvati in v redu vzdrževati; zlasti mora skrbeti, da se strokovno opravijo na spomeniku potrebna konservatorska in restavratska dela.

Ce imetnik ne opravi del, ki so potrebna za ohranjanje spomenika v roku, ki mu ga določi za kulturo pristojno tajništvo okrajnega ljudskega odbora, po skrbi tajništvo, da se taka dela opravijo; stroške za taka dela trpi lastnik.

Izjemoma se lahko opravijo dela iz prejšnjega odstavka tudi v breme politično-teritorialne enote. O zavarovanju vloženih sredstev oziroma o zavarovanju povračila takih sredstev odloča okrajni ljudski odbor.

28. člen

Imetnik zavarovanega spomenika mora dopustiti znanstveno raziskovanje in proučevanje spomenika tistemu, ki ima dovoljenje za raziskovanje oziroma proučevanje.

Kdor ima predmet ali skupino predmetov, za katere se domneva, da so spomeniki ali da jih je treba zavarovati kot spomenike, mora omogočiti zavodu ali osebi, ki jo za to pooblasti za kulturo pristojno tajništvo okrajnega ljudskega odbora, da jih pregleda oziroma izvrši potrebna raziskovanja oziroma proučevanja.

29. člen

Imetnik premičnega spomenika sme odsvojiti ali zastaviti spomenik samo s poprejšnjim dovoljenjem za spomeniško varstvo pristojnega upravnega organa okrajnega ljudskega odbora, pri katerem je spomenik vpisan v razvid spomenikov. V prošnji mora navesti, komu namerava spomenik odsvojiti ali zastaviti z navedbo cene oziroma zneska, za katerega želi spomenik zastaviti. Organ odloči o prošnji po prostem preudarku. Odločbe ni treba utemeljiti.

Organ iz prejšnjega odstavka lahko v 30 dneh po prejemu prošnje sporoči imetniku spomenika, da namerava spomenik odkupiti. V takem primeru se spomenik lahko odkupi po ceni, ki jo določi tričlanska komisija. Člane komisije imenuje organ iz prejšnjega od-

stavka iz seznama strokovnjakov, ki jih določi Svet za kulturo in prosveto LRS. Po izvršeni oceni tvori sporočni organ imetniku spomenika dokončno, ali bo spomenik odkupil on sam ali pa določen drug državni organ ali zavod.

Pogodbe, ki so sklenjene oziroma izpolnjene v naprotju z določbami prejšnjih odstavkov, so nične.

30. člen

Vsak premični in nepremični spomenik iz 2. člena tega zakona se zaradi pravilnega varstva in uspešnejšega znanstvenega raziskovanja lahko razlasti proti plačilu odškodnine, ki se določi po drugem odstavku 29. člena tega zakona. V odločbi o razlastitvi je treba določiti, kateri organ ali zavod bo upravljal razlaščeni spomenik.

31. člen

Kdor najde ali odkrije predmete iz 2. člena zakona, mora o tem takoj obvestiti za kulturo pristojno tajništvo okrajnega ljudskega odbora. To velja tudi za osebe, ki na podlagi dovoljenja vodijo arheološka in druga raziskovanja in izkopavanja. Če je nevarnost, da se najdeni predmet uniči ali poškoduje, je treba prenehati z nadaljevanjem del. Delo se lahko nadaljuje šele, ko tajništvo to dovoli, ali pa, če v petih dneh, ko je bilo o najdbi obveščeno, ničesar ne ukrene.

Organ, ki je dal dovoljenje za izkopavanje, odloči, ali se pri izkopavanju najdeni predmeti premestijo na drug kraj ali pa ostanejo na mestu, kjer so bili izkopani.

32. člen

Za davčne olajšave imetnikov spomenikov veljajo posebni predpisi.

VI. Odgovornost za škodo

33. člen

Imetnik spomenika in druge fizične ali pravne osebe, ki ravna nasprotno določbam tega zakona, pa je zaradi takšnega ravnanja nastala škoda na spomeniku, morajo po navodilih za kulturo pristojnega tajništva okrajnega ljudskega odbora ali pooblaščenega zavoda spraviti spomenik v stanje pred poškodbo; če se poškodba ne da popraviti, morajo plačati odškodnino.

34. člen

Če se kakšna gradnja začne na zemljišču, ki se po tem zakonu ne sme uporabiti zanj, odredi pristojni upravni organ, da se odstrani. Če lastnik tega ne izvrši, jo da odstraniti pristojni upravni organ na stroške lastnika, investitorja ali graditelja glede na to, koga zadene krivda, da se je gradnja protipravno začela ali nadaljevala.

VII. Kazenske določbe

35. člen

Z denarno kaznijo ali z zaporom do dveh let se kaznuje za sodno kaznivo dejanje:

1. kdor izvozi ali prenese v tujino spomenik brez dovoljenja po 7. členu tega zakona, ali to poizkuša storiti;
2. kdor premesti, konservira, restavrira, izkoplje, dozida ali podre spomenik, opravlja arheološko

izkopavanje ali postavi novo gradnjo na zavarovanem zemljišču ali pokrajinskem predelu oziroma v zavarovani neposredni okolici nepremičnega spomenika brez dovoljenja iz 8. oziroma 9. člena tega zakona;

3. kdor odsvoji ali zastavi spomenik v nasprotju z določbami 29. člena tega zakona;

4. kdor namerno uniči ali huje poškoduje spomenik.

36. člen

Z denarno kaznijo do 10.000 dinarjev ali z zaporom do 30 dni se kaznuje za prekršek:

1. kdor ne priglasí spomenika v roku iz 24. člena;

2. kdor zanemarljivo čuvanje in vzdrževanje spomenika (27. člen);

3. kdor v nasprotju z 28. členom tega zakona ne dovoli znanstveno raziskovanje in proučevanje spomenika ali ovira organ za spomeniško varstvo pri izvrševanju njegove naloge v zvezi z varstvom spomenikov;

4. kdor ne obvesti o najdbi spomenika za spomeniško varstvo pristojnega upravnega organa ali kdor nadaljuje z izkopavanjem pred določenim rokom (31. člen).

Če stori prekršek iz prejšnjega odstavka pravna oseba, se kaznuje z denarno kaznijo do 100.000 dinarjev. Poleg pravne osebe se kaznuje tudi njen predstavnik ali odgovorna uradna oseba s kaznijo iz prvega odstavka tega člena.

VIII. Narodni parki

37. člen

Zaradi zavarovanja posebne naravne lepote se lahko posamezna območja v Ljudski republiki Sloveniji z zakonom razglasijo za narodne parke.

Z zakonom se tudi določijo temeljna načela ter način zavarovanja in upravljanja narodnih parkov.

IX. Prehodne in končne določbe

38. člen

Premični in nepremični predmeti ter skupine predmetov, ki so bili razglašeni za spomenike po dosedanjih predpisih, so zavarovani po določbah tega zakona.

39. člen

Določba 29. člena tega zakona se uporablja tudi za spomenike, ki še niso vpisani v razvid spomenikov. Prošnja za dovolitev prodaje oziroma zastavitve takega spomenika se vloži pri upravnem organu ljudskega odbora tistega okraja, kjer je spomenik.

40. člen

Svet za kulturo in prosveto LRS in Sekretariat izvršnega sveta za urbanizem, stanovanjsko izgradnjo in komunalne zadeve izdaja sporazumno predpise, ki so potrebni za izvrševanje tega zakona.

41. člen

Ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati zakon o varstvu kulturnih spomenikov in naravnih znamenitosti (Uradni list LRS, št. 23-137/48), uredba o ustanovitvi in ustroju Zavoda za zaščito in znanstveno proučevanje kulturnih spomenikov in prirod-

nih znamenitosti (Uradni list LRS, št. 37-268/45) ter pravilnik o ustroju in delu Zavoda za spomeniško varstvo LRS (Uradni list LRS, št. 19-96/50).

42. člen

Ta zakon začne veljati v osmih dneh po objavi v »Uradnem listu LRS«.

Št. 01-945/2-58

Ljubljana, dne 30. junija 1958.

Izvršni svet Ljudske skupščine
Ljudske republike Slovenije

Predsednik	Izvršnega sveta
Ljudske skupščine LRS:	Ljudske skupščine LRS:
Miha Marinko l. r.	Boris Kraigher l. r.

130.

UKAZ

Na podlagi 11. točke 72. člena ustavnega zakona o temeljih družbene in politične ureditve in o organih oblasti Ljudske republike Slovenije razglasa Izvršni svet Ljudske skupščine LRS zakon o dopolnitvi zakona o Univerzi v Ljubljani, ki ga je sprejela Ljudska skupščina Ljudske republike Slovenije na seji Republiškega zbora dne 30. junija 1958 in ki se glasi:

ZAKON

o dopolnitvi zakona o Univerzi v Ljubljani

1. člen

Prvi odstavek 59. člena zakona o Univerzi v Ljubljani (Uradni list LRS, št. 23-100/57) se dopolni tako, da se glasi:

»Studentu, ki ne diplomira do konca zadnjega semestra, preneha status študenta s potekom zadnjega semestra. Izjemoma se lahko s statutom fakultete določi, da preneha študentu, ki ne diplomira do konca zadnjega semestra, status študenta pozneje, vendar najpozneje šest mesecev po preteku zadnjega semestra.«

2. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu LRS«.

Št. 01-877/1-58

Ljubljana, dne 30. junija 1958.

Izvršni svet Ljudske skupščine
Ljudske republike Slovenije

Predsednik	Izvršnega sveta
Ljudske skupščine LRS:	Ljudske skupščine LRS:
Miha Marinko l. r.	Boris Kraigher l. r.

131.

Na podlagi drugega odstavka 74. člena ustavnega zakona o temeljih družbene in politične ureditve in o organih oblasti Ljudske republike Slovenije, je Ljudska skupščina LRS na skupni seji Republiškega zbora in Zbora proizvajalcev dne 30. junija 1958 sprejela

ODLOK

o potrditvi uredbe o spremembah in dopolnitvah uredbe o organizaciji in delu Izvršnega sveta Ljudske skupščine Ljudske republike Slovenije

Potrdi se uredba o spremembah in dopolnitvah uredbe o organizaciji in delu Izvršnega sveta Ljudske skupščine Ljudske republike Slovenije, ki je bila objavljena v »Uradnem listu LRS«, št. 20-111/58 z dne 19. junija 1958.

Št. LS 115/1-58

Ljubljana, dne 30. junija 1958.

Ljudska skupščina
Ljudske republike Slovenije

Predsednik
Ljudske skupščine LRS:
Miha Marinko l. r.

132.

Na podlagi 56. člena in v zvezi s 6. točko 40. člena ustavnega zakona o temeljih družbene in politične ureditve in o organih oblasti Ljudske republike Slovenije in 172. členom poslovnika Republiškega zbora oziroma 171. členom poslovnika Zbora proizvajalcev Ljudske skupščine LRS je Ljudska skupščina LRS na skupni seji Republiškega zbora in Zbora proizvajalcev dne 30. junija 1958 sprejela

ODLOK

o nagradah in povračilih poslancem
Ljudske skupščine Ljudske republike Slovenije

1

Pravico do stalne mesečne nagrade imajo člani Republiškega zbora, ki nimajo stalnih mesečnih prejemkov iz delovnega razmerja ali od pokojnine ali ki nimajo sicer rednih dohodkov od svojega dela ali premoženja ali ki zaradi izvolitve za ljudskega poslanca prenehajo opravljati svoj redni poklic.

Ljudskim poslancem, ki opravljajo stalne funkcije v ljudski skupščini oziroma njenih organih, pripada mesečna nagrada za stalno funkcijo, kakor je določeno s tem odlokom.

Člani Zbora proizvajalcev imajo pravico do povračila za izgubljeni zaslužek za čas, ko zaradi opravljanja svoje poslanske dolžnosti ne opravljajo svojega rednega poklica.

2

Članom Republiškega zbora, ki nimajo stalnih prejemkov oziroma rednih dohodkov (prvi odstavek 1. točke), pripada mesečna nagrada v višini njihove zadnje plače oziroma prejemkov, ki so jih imeli pred

izvolitvijo za ljudskega poslanca, vendar največ 35.000 dinarjev mesečno.

Ce se med mandatno dobo povišajo plače za delovna mesta, na katerih so bili ti poslanci zaposleni pred izvolitvijo, ali če bi se jim v prejšnji službi povišali prejemki po rednem napredovanju, se njihova nagrada ustrezno poviša, vendar največ do zneska 35.000 dinarjev mesečno.

Administrativni odbor odloča, kateri prejemki se po prejšnjih odstavkih štejejo za plačo.

3

Mesečna nagrada za stalno funkcijo znaša:

- a) za predsednika Ljudske skupščine LRS do 90.000 dinarjev
- b) za predsednika Izvršnega sveta do 80.000 dinarjev
- c) za podpredsednike Ljudske skupščine in Izvršnega sveta do 75.000 dinarjev
- č) za tajnika Ljudske skupščine in za člane Izvršnega sveta do 65.000 dinarjev
- d) za predsednika Republiškega zbora, za podpredsednika Republiškega zbora ter za predsednike tistih odborov in komisij ljudske skupščine in odborov Republiškega zbora, v katerih je stalno delo neogibno potrebno do 60.000 dinarjev
- e) za tajnike tistih odborov in komisij ljudske skupščine in odborov Republiškega zbora, v katerih je stalno delo neogibno potrebno do 50.000 dinarjev

Administrativni odbor Ljudske skupščine LRS določi, kateri predstavniki in tajniki odborov in komisij ljudske skupščine oziroma odborov Republiškega zbora prejemajo nagrado za stalno funkcijo.

Funkcionarjem ljudske skupščine iz prvega odstavka, ki imajo redne prejemke zunaj skupščine, se določi nagrada za stalno funkcijo v skupščini tako, da skupaj z njihovimi prejemki zunaj skupščine ne presega zneskov iz prvega odstavka.

Administrativni odbor Ljudske skupščine LRS določi za funkcionarje iz prvega odstavka višino nagrade v mejah, določenih v prvem odstavku.

4

Ljudskim poslancem pripada za vsak dan, ko delajo na sejah ljudske skupščine, svojega doma, odbora ali komisije, nagrada v višini 1.000 dinarjev. Če delajo isti dan na več sejah, jim pripada samo enkratna nagrada v višini 1.000 dinarjev.

Ta nagrada ne pripada poslancem, ki prejemajo mesečno nagrado za stalno funkcijo po tretji točki tega odloka.

Poslanec, ki ni član odbora ali komisije, ima pravico do nagrade iz prvega odstavka samo, če sta ga odbor ali komisija na sejo izrečno pisмено povabila.

5

Članom Zbora proizvajalcev pripada povračilo za izgubljeni zaslužek v višini 700 dinarjev za vsak

dan, ko delajo na sejah ljudske skupščine, svojega doma, odbora ali komisije ali ko opravljajo drugo uradno dolžnost na podlagi njihovega sklepa ali po naročilu odredbodajalca za izvrševanje skupščinskega predračuna. Če izgubi član Zbora proizvajalcev na zaslužku več, se mu določi povračilo v višini njegovega povprečnega dnevnega zaslužka v prejšnjem letu.

6

Ljudskim poslancem pripada dnevnic za povračilo stroškov bivanja zunaj kraja, kjer stalno prebivajo, kadar delajo v ljudski skupščini, domu, odboru ali komisiji ali kadar opravljajo drugo uradno dolžnost na podlagi njihovega sklepa ali po naročilu odredbodajalca za izvrševanje skupščinskega predračuna.

Dnevnic za ljudskega poslanca po prejšnjem odstavku znaša 2.000 dinarjev dnevno, računajoč tudi potrebni čas potovanja.

Poslanec, ki ni član odbora ali komisije, ima pravico do dnevnice samo, če sta ga odbor ali komisija na sejo izrečno pisмено povabila.

Višino dnevnice za službena potovanja v inozemstvo določa administrativni odbor.

7

Ljudskemu poslancu, ki ne prebiva stalno na območju svojega volilnega okraja, pripada za posebno stroške, ki jih ima pri poslanskem delu v svojem volilnem okraju, povračilo v pavšalnem mesečnem znesku 8.000 dinarjev, poslancu, ki stalno prebiva na območju svojega volilnega okraja, pa povračilo v pavšalnem znesku 5.000 dinarjev.

Ljudski poslanec, ki je istočasno tudi poslanec Zvezne ljudske skupščine, prejema to povračilo samo v Zvezni ljudski skupščini.

8

Nagrade in povračila po tem odloku so določena v čistih zneskih. Na te prejemke, preračunane v kosmate zneske, se plačajo prispevki proračunom in drugi prispevki, ki se plačujejo iz osebnega dohodka delavcev.

Povračila iz 4., 6. in 7. točke tega odloka so oproščena proračunskega prispevka iz osebnega dohodka delavcev.

9

Administrativni odbor Ljudske skupščine LRS lahko po potrebi spremeni višino dnevnice iz 6. točke in višino povračila iz 7. točke tega odloka.

10

Nagrade in povračila, ki so določena v mesečnih zneskih, se izplačujejo mesečno vnaprej.

11

Ob prenehanju mandata ljudske skupščine se izplačujejo ljudskim poslancem nagrade in povračila, ki so določena v mesečnih zneskih, do konca meseca, v katerem se sestane nova ljudska skupščina.

12

Administrativni odbor Ljudske skupščine LRS skrbi za izvrševanje in tolmačenje tega odloka.

13

Ta odlok velja od 1. julija 1958.

S tem dnem preneha veljati odlok o nagradah poslancev Ljudske skupščine Ljudske republike Slovenije, o povračilih poslancem in o plačah poslancev, ki opravljajo stalne funkcije v ljudski skupščini, domovih, odborih in komisijah (Uradni list LRS, št. 23-175/57).

Št. LS 122/1-58

Ljubljana, dne 30. junija 1958.

**Ljudska skupščina
Ljudske republike Slovenije**

**Predsednik
Ljudske skupščine LRS:
Miha Marinko l. r.**

133.

Na podlagi prvega odstavka 43. člena ustavnega zakona o temeljih družbene in politične ureditve in o organih oblasti Ljudske republike Slovenije v zvezi z 18. členom zakona o sodiščih (Uradni list FLRJ, št. 30-376/54) je Ljudska skupščina Ljudske republike Slovenije na seji Republiškega zbora dne 30. junija 1958 sprejela

ODLOK

o ustanovitvi okrajnega sodišča v Ajdovščini ter o njegovem krajevnem območju

I.

Ustanovi se okrajno sodišče v Ajdovščini.

II

Krajevno območje okrajnega sodišča v Ajdovščini obsega območji občin Ajdovščina in Vipava.

Krajevni območji teh dveh občin se izločita iz krajevnega območja okrajnega sodišča v Novi Gorici.

III

Državni sekretariat za pravosodno upravo LRS izvrši ta odlok, določi, kdaj prične poslovati okrajno sodišče v Ajdovščini, ter izda natančnejše predpise za izvršitev tega odloka.

IV

Ta odlok velja od dneva objave v »Uradnem listu LRS«.

Št. LS 116/1-58

Ljubljana, dne 30. junija 1958.

**Ljudska skupščina
Ljudske republike Slovenije**

**Predsednik
Ljudske skupščine LRS:**

**Predsednik
Republiškega zbora:
Ing. Pavle Zaucer l. r.**

Miha Marinko l. r.

134.

Na podlagi prvega odstavka 43. člena ustavnega zakona o temeljih družbene in politične ureditve in o organih oblasti Ljudske republike Slovenije v zvezi z 8. členom zakona o gospodarskih sodiščih (Uradni list FLRJ, št. 31-583/54) je Ljudska skupščina Ljudske republike Slovenije na seji Republiškega zbora dne 30. junija 1958 sprejela

ODLOK

o spremembi krajevnega območja nekaterih okrožnih gospodarskih sodišč v Ljudski republiki Sloveniji

I

Iz krajevnega območja okrožnega gospodarskega sodišča v Celju se izloči območje bivšega okraja Trbovlje in prenese v krajevno območje okrožnega gospodarskega sodišča v Ljubljani.

II

Državni sekretariat za pravosodno upravo LRS določi, s katerim dnem začne poslovati okrožno gospodarsko sodišče v Ljubljani za tisto krajevno območje, ki je po prejšnji točki tega odloka preneseno v njegovo krajevno območje.

Državni sekretariat za pravosodno upravo LRS izda tudi druge predpise za izvršitev tega odloka.

III

Ta odlok začne veljati osem dan po objavi v »Uradnem listu LRS«.

Št. LS 117/1-58

Ljubljana, dne 30. junija 1958.

**Ljudska skupščina
Ljudske republike Slovenije**

**Predsednik
Ljudske skupščine LRS:
Miha Marinko l. r.**

**Predsednik
Republiškega zbora:
Ing. Pavle Zaucer l. r.**

135.

Na podlagi 9. člena in v zvezi s 107. členom zakona o Univerzi v Ljubljani (Uradni list LRS, št. 23-100/57) je Ljudska skupščina Ljudske republike Slovenije na seji Republiškega zbora dne 30. junija 1958 sprejela

ODLOK

o potrditvi statuten Univerze v Ljubljani in njenih fakultet

I

Potrdijo se statuti:

1. Univerze v Ljubljani, ki ga je sprejel univerzitetni svet, dne 8. januarja 1958;
2. Naravoslovne fakultete, ki ga je sprejel fakultetni svet, dne 3. junija 1958;
3. Filozofske fakultete, ki ga je sprejel fakultetni svet, dne 23. junija 1958;
4. Pravne fakultete, ki ga je sprejel fakultetni svet, dne 24. marca 1958;

5. Ekonomske fakultete, ki ga je sprejel fakultetni svet, dne 17. februarja 1958;

6. Fakultete za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo, ki ga je sprejel fakultetni svet, dne 17. junija 1958;

7. Fakultete za elektrotehniko in strojništvo, ki ga je sprejel fakultetni svet, dne 14. junija 1958;

8. Fakultete za rudarstvo, metalurgijo in kemijsko tehnologijo, ki ga je sprejel fakultetni svet, dne 16. junija 1958;

9. Fakultete za splošno medicino in stomatologijo, ki ga je sprejel fakultetni svet, dne 11. marca 1958 in

10. Fakultete za agronomijo, gozdarstvo in veterinarstvo, ki ga je sprejel fakultetni svet, dne 13. marca 1958.

II

Ta odlok velja takoj.

Št. LS 116/1-58

Ljubljana, dne 30. junija 1958.

Ljudska skupščina
Ljudske republike Slovenije

Predsednik
Ljudske skupščine LRS:

Miha Marinko l. r.

Predsednik
Republiškega zbora:
Ing. Pavle Zaucer l. r.

136.

SKLEP

o razrešitvi sodnika Okrožnega sodišča v Mariboru

Na podlagi 77. in 78. člena zakona o sodiščih (Uradni list FLRJ, št. 30/1954) je bil na skupni seji Republiškega zbora in Zbora proizvajalcev Ljudske skupščine Ljudske republike Slovenije dne 30. junija 1958

razrešen

Franc Miklavčič, kot sodnik Okrožnega sodišča v Mariboru.

Št. LS 120/1-58

Ljubljana, dne 30. junija 1958.

Ljudska skupščina
Ljudske republike Slovenije

Predsednik
Ljudske skupščine LRS:

Miha Marinko l. r.

137.

SKLEP

o izvolitvi sodnikov okrožnih sodišč

Na podlagi 49. člena zakona o sodiščih (Uradni list FLRJ, št. 30/1954) so bili na skupni seji Republiškega zbora in Zbora proizvajalcev Ljudske skupščine Ljudske republike Slovenije dne 30. junija 1958

izvoljeni:

za sodnike okrožnega sodišča

I. pri Okrožnem sodišču v Ljubljani:

Franc Miklavčič, sodnik Okrožnega sodišča v Mariboru,

Niko Belopavlovič, sodnik Okrajnega sodišča v Ljubljani;

II. pri Okrožnem sodišču v Kopru:

dr. Stane Strehovec, sodnik Okrajnega sodišča v Kopru.

Št. LS 121/1-58

Ljubljana, dne 30. junija 1958.

Ljudska skupščina
Ljudske republike Slovenije

Predsednik
Ljudske skupščine LRS:
Miha Marinko l. r.

138.

SKLEP

o izvolitvi članov fakultetnih svetov nekaterih fakultet Univerze v Ljubljani

Na podlagi prvega odstavka 43. člena ustavnega zakona o temeljnih družbene in politične ureditve in o organih oblasti LRS v zvezi s 126. členom zakona o Univerzi v Ljubljani so bili na seji Republiškega zbora Ljudske skupščine LR Slovenije dne 30. junija 1958

izvoljeni:

I. za člane fakultetnega sveta Fakultete za agronomijo, gozdarstvo in veterinarstvo:

1. ing. Jože Berkopec, direktor založbe Kmečka knjiga, Ljubljana,

2. Živko Bernot, ljudski poslanec in direktor združnega projektivnega podjetja Agrobiro, Ljubljana,

3. ing. Karmelo Budihna, ljudski poslanec in predsednik OLO Gorica,

4. ing. Jože Butinar, direktor Srednje kmetijske šole, Maribor,

5. ing. Lojze Funkl, direktor Uprave za gozdarstvo LRS, Ljubljana,

6. Franc Kralj, predsednik Okrajne združne zveze, Koper,

7. Franc Lubej, ljudski poslanec in predsednik Okrajne združne zveze, Celje,

8. ing. Pepca Perovšek, ljudski poslanec in strokovni tajnik pri Okrajni združni zvezi, Ljubljana,

9. Zoran Žagar, direktor Jugoslovanske investicijske banke, Centrale za LR Slovenijo, Ljubljana.

II. za člane fakultetnega sveta Fakultete za splošno medicino in stomatologijo:

1. dr. Marjan Ahčin, direktor Centralnega higienskega zavoda, Ljubljana,

2. dr. Marjan Dular, pomočnik sekretarja v Sekretariatu Izvršnega sveta za delo, Ljubljana,

3. dr. Ivan Kopač, ljudski poslanec in direktor bolnišnice, Novo Celje,

4. Franc Krese, ljudski poslanec in predsednik Republiškega odbora Zveze vojaških vojnih invalidov, Ljubljana,

5. dr. Drago Mušič, predsednik Slovenskega zdravniškega društva, Ljubljana,

6. dr. Tone Ravnikar, sekretar Sveta za zdravstvo LRS, Ljubljana,

7. Avgust Zupet, načelnik tajništva za socialno varstvo Okrajnega ljudskega odbora, Ljubljana,

8. Mira Svetina, ljudski poslanec in predsednik Glavnega odbora Rdečega križa, Ljubljana,

9. Pavel Zmavec, tajnik OLO Maribor.

III. Ker se je izpraznilo eno izmed mest članov fakultetnega sveta Fakultete za rudarstvo, metalurgijo in kemijsko tehnologijo, ki jih imenuje Ljudska skupščina LRS, se za mandatno dobo, za katero je imenovan ta fakultetni svet, izvoli

ing. Srečko Kotnik, glavni inženir Tovarne dušika v Rušah.

Št. LS 119/1-58

Ljubljana, dne 30. junija 1958.

Ljudska skupščina
Ljudske republike Slovenije

Predsednik
Ljudske skupščine LRS:

Predsednik Miha Marinko l. r.

Republiškega zbora:

Ing. Pavle Zaucer l. r.

159.

Na podlagi 21. člena ustavnega zakona o temeljnih družbene in politične ureditve in o organih oblasti Ljudske republike Slovenije je Ljudska skupščina Ljudske republike Slovenije na skupni seji Republiškega zbora in Zbora proizvajalcev dne 30. junija 1958 sprejela

RESOLUCIJO

o usmerjanju stanovanjske izgradnje

Eno najtežjih vprašanj, ki se vsak dan bolj peče postavlja pred našo družbeno skupnost, je stanovanjski problem, ki ne zajema samo stanovanjski prostor, temveč tudi z njim povezano komunalno ureditev ter socialne, zdravstvene, prosvetne in druge faktorje; vse to predstavlja del življenjskega standarda našega delovnega človeka. Nezadostna stanovanjska izgradnja postaja v naših družbenih pogojih tudi gospodarski problem, saj v mnogih primerih one-

mogoča polno izkoriščanje obstoječih proizvodnih kapacitet. Ko postaja ena glavnih ovir za dvig splošne proizvodnosti, zapira tudi možnosti za akumulacijo nadaljnjih sredstev za stanovanjsko izgradnjo.

Problem pomanjkanja stanovanj je skupen vsemu povojnemu svetu. Razumljivo je, da je pri nas spriči vojnega pustošenja in nagle industrializacije dežele ta problem še ostrejši, kaže pa se v posebnih oblikah zaradi bistveno spremenjenih družbenih in proizvodnih odnošajev.

Naša skupnost je posvečala temu vprašanju ves čas veliko pozornost in posebno v zadnjih letih vlagala v stanovanjsko izgradnjo ogromna sredstva. Kljub tako široki stanovanjski gradnji, pa je v naših mestih in industrijskih središčih še vedno preko 45.000 družin, ki nimajo samostojne kuhinje in sanitarnega prostora. Pri tem je 30% novozgrajenih velikih stanovanj naseljeno z dvema družinama. To ne kaže samo na veliko potrebo po stanovanjskem prostoru, temveč tudi na to, da smo gradili preveč velikih in dragih stanovanj ter premalo manjših, skromnejših, ki bi bolje ustrezala potrebam delovnega človeka v mejah njegovih osebnih dohodkov. Pri tem tudi nismo reševali vseh ostalih potreb, ki jih mora zadovoljiti organizirano naselje in ki šele predstavljajo stanovanjski standard v celoti (dnevna prehrana, komunalne službe in naprave, socialno in zdravstveno varstvo in druge potrebe).

Samo z doslednim uresničevanjem ukrepov iz družbenih planov bomo mogli preprečiti nadaljnjo zaostritev stanovanjskega vprašanja.

Ko ugotavlja Ljudska skupščina Ljudske republike Slovenije ta družbena in gospodarska, zlasti za mesta in industrijska središča pomembna dejstva, sprejema

resolucijo

I

1. Smotrna rešitev stanovanjskega vprašanja je edino v tem, da gradimo ceneje in bolj skromno.

Približati se rešitvi stanovanjskega problema zgolj z večjim vlaganjem sredstev za stanovanjsko-komunalno izgradnjo, ni prava pot. Prekomerno večanje investicij ima na neki stopnji svoj nasprotni učinek: ogroža prav tiste proporce v družbenih planih, ki zagotavljajo vzpon življenjske ravni. Zato je tudi morebitno večje vlaganje sredstev nujno pogojeno na razmerja v teh proporcijah. Pocenitev stanovanjske izgradnje pa ne sestoji samo iz znižanja proizvodnih stroškov (proizvodna pocenitev), temveč tudi iz znižanj, ki so posledek zmanjševanja velikosti in opremljenosti stanovanj ter uporabe cenejših, pa vendar še ustreznih materialov (relativna pocenitev).

Najbolj učinkovita podlaga za znižanje cene stanovanj je proizvodna pocenitev. Zato je treba posvetiti vso pozornost izvajanju ustreznih resolucij Zvezne ljudske skupščine, zlasti o perspektivnem razvoju gradbeništva, ter izvajanju družbenega plana gospodarskega razvoja LR Slovenije za razdobje 1957—1961, ki obravnavata pogoje za postopni dvig gradbene proizvodnje na višjo industrijsko raven. Ta prehod je skupna naloga ljudskih odborov, investitorjev, projektantov ter gradbenih izvajalcev in proizvajalcev. Da bi mogli uresničiti obsežno zidanje stanovanjskih hiš in da bi dosegli pocenitev stanovanjske izgradnje, je torej potrebna vrsta organizacijskih, tehničnih in gospodarskih ukrepov.

2. V prizadevanju za povečanje obsega stanovanjskega prostora so pričeli nekateri občinski ljudski odbori usmerjati stanovanjsko izgradnjo že pred leti in so dosegli lepe uspehe, zlasti po ustanovitvi skladov za kreditiranje stanovanjske izgradnje.

S koncentracijo družbenih sredstev v stanovanjskih skladih so dani pogoji za široko in kontinuirano gradnjo stanovanj. Da bi se racionalno koristila ta sredstva, naj občinski ljudski odbori razvijajo določene oblike organizacij za investicijske storitve, kot so zavodi za stanovanjsko izgradnjo, stanovanjske zadruge in druge oblike združevanja investitorjev, opirajoč se pri tem na izkušnje, ki so jih že pridobila nekatera mesta in okraj. Take oblike organizacij vsklajujejo s svojimi velikimi naročili industrijo in gradbena podjetja v organizirano proizvodnjo vseh elementov na višji proizvodni ravni, pri kateri je mogoče doseči učinkovito proizvodno pocenitev.

3. Važen pogoj za proizvodno pocenitev pomeni smotno organizirano gradbišče na velikem zemljiškem kompleksu.

Zato je treba prirediti že investicijska predela tako, da bo mogoče preiti k organizirani stanovanjski izgradnji večjih kompleksov, kar je zlasti potrebno za večja naselja in za urbanistično pomembnejše kraje, na katerih se že sedaj izvaja več kot 60 % stanovanjske graditve iz celokupnih družbenih sredstev.

V okviru organizirane stanovanjske izgradnje na večjih kompleksih v krajih, kjer se zbirajo večja sredstva, naj gradijo investitorji stanovanjske hiše, po vnaprej določenem kompleksnem investicijskem programu, ki zajema poleg stanovanjskih hiš tudi vso pripadajočo komunalno ureditev.

Objekti, ki služijo gradbeni operativi, naj se praviloma izgradijo tako, da se po končani gradnji lahko brez večjih stroškov priredijo za potrebe komunalnih objektov naselja (prostori za servise, garažni prostori ali podobni objekti). Ista načela je treba uporabiti tudi pri izgradnji cest in napeljavi elektrike, vodovoda ter kanalizacije.

Gradbeni načrti za stanovanjske in druge zgradbe za naselje naj bi bili izdelani z enotnega vidika serijske proizvodnje posameznih tipiziranih gradbenih in obrtniških elementov.

4. Občinski ljudski odbori si morajo prizadevati, da v okviru urbanističnega programa oziroma projekta določijo in zagotovijo zadostne površine zemljišč, na katerih je mogoče organizirati velika gradbišča, kakor tudi da izdelajo čim prej zazidalne načrte za kompleksne stanovanjsko-komunalne enote. Vendar pa dejstvo, da urbanistični program oziroma projekt za celotno naselje še ni izdelan, ne more biti ovira za stanovanjsko izgradnjo kompleksa ter se na tem kompleksu lahko takoj gradijo posamezni objekti, upoštevajoč osnovna načela urbanistične ureditve.

5. Za dosego trajnejših odnošajev med organiziranimi investitorji, gradbenimi izvajalci in producenti je priporočljivo sklepanje gradbenih in dobavnih pogodb za daljšo dobo, kar bo omogočilo gradbenim podjetjem smotrnejšo organizacijo obratov za prefabrikacijo serijskih konstrukcijskih in obrtniških elementov, zlasti pa tudi smotrnejšo in cenejšo organizacijo samih gradbišč.

6. Preusmeritev industrije na masovno proizvodnjo materialov bo postopno vplivala na pocenitev same gradnje. Zato je treba ustanavljati in krepiti take organizacijske oblike, ki omogočajo uvajanje serijske

proizvodnje v gradbeništvu in kooperacijo organizacij za raziskavo materiala, zavodov za stanovanjsko izgradnjo, industrije, projektantov, gradbene operative in gradbene mehanizacije.

7. Pri dosedanjem načinu gradnje stanovanj predstavljajo dovršitvena in obrtniška dela ozko grlo za hitrejšo stanovanjsko gradnjo. Pri naraščanju graditve stanovanjskih hiš se bo to ozko grlo nujno povečevalo, ker razvoj obrtniških organizacij relativno zaostaja. Zato naj velika gradbena podjetja in občinski ljudski odbori organizirajo lastne obrtniške skupine in delavnice s potrebno mehanizacijo.

II

1. Smotrna uporaba družbenih sredstev za stanovanjsko izgradnjo je zaupana občinskemu ljudskemu odboru in je stvar široke javnosti. Zato naj ljudski odbori z udeležbo zborov volivcev, stanovanjskih skupnosti in delavskih svetov organizirajo tako izgradnjo stanovanj na svojem območju, ki bo upoštevala razpoložljiva sredstva in kar najbolj ustrezala potrebam in navadam občanov.

2. Občinski ljudski odbori naj ocenijo potrebe gospodarstva in državljanov po stanovanjih in njihovo ekonomsko zmogljivost ter sprejmejo splošen program stanovanjske izgradnje po perspektivnem planu najmanj do leta 1961, ki upošteva one vrste stanovanj, za katere je v posameznih krajih največja potreba. Za ta stanovanja določijo tehnične standarde, ki ustrezajo osnovnim potrebam državljanov glede na njihove osebne dohodke in krajevne navade. Po družbenem planu gospodarskega razvoja LR Slovenije za razdobje od leta 1957 do 1961 je treba z družbenimi sredstvi, predvidenimi v planu, poleg nadomestitve dotrajanih stanovanj zgraditi še 21.000 novih stanovanjskih enot s skupno površino 1,5 milijona m² tako, da pride na stanovanjsko enoto povprečno 71 m² bruto etažne površine. Dejstva, da smo v letu 1957 gradili in da se v letu 1958 še gradijo dražja in večja stanovanja, še bolj zaostre zahtevo po ekonomičnejši gradnji.

Glede na strukturo prebivalstva in družin v LR Sloveniji obstoja v Sloveniji največja potreba po dvosobnih stanovanjih za tri oziroma štiričlanske družine. Bruto etažna površina 71 m², predvidena v družbenem planu, bo torej ustrezala v večini primerov kot orientacija za določanje standardnega stanovanja po površini.

3. Standardna stanovanja so taká stanovanja, ki ustrezajo sedanji stopnji gospodarske zmogljivosti družbe in poedinca, krajevnim navadam in osnovnim higienskimi pogojem. Upoštevajoč, da so stanovanja potrebna zlasti državljanom z manjšimi osebnimi dohodki, naj izvrši občinski ljudski odbor razvrstitev tako, da ima tudi najskromnejše stanovanje kuhinjo, ustrezno število sob, predsobo, prostor za umivanje, stranišče ter prostor za živila in čistila. Stanovanjska zgradba naj ima hišne instalacije tako urejene, da je mogoče priključiti dodatno opremo na te instalacije. Ob upoštevanju zgoraj navedenega določi občinski ljudski odbor za vsa standardna stanovanja najvišje planske gradbene stroške. Stanovanja, ki ne prekoračujejo cene tako določenega standardnega stanovanja, imajo prednost pri dodeljevanju družbenih sredstev.

III

1. Občinski skladi za kreditiranje stanovanjske izgradnje naj postanejo odločilnejši faktor za usmer-

jan, racionalne stanovanjske izgradnje in za mobilizacijo dopolnilnih sredstev za stanovanjsko izgradnjo. Zato naj občinski ljudski odbor, s pravili kreditnih skladov za zidanje stanovanjskih hiš zagotovi racionalno uporabo družbenih sredstev in krepijo iniciativo za povečanje družbenih sredstev z lastnimi sredstvi gospodarskih organizacij in državljanov preko stanovanjskih zadrug in stanovanjskih skupnosti. Zlasti je treba pri tem podpreti gospodarske organizacije, od katerih je v največji meri odvisen razvoj gospodarstva v občini.

2. Uporabo družbenih sredstev je treba obravnavati tako s stališča stanovanjskega objekta kakor tudi s stališča stanovanjskega naselja. Zato morajo investitorji stanovanjskih hiš, razen sredstev za stanovanja, zagotoviti tudi sredstva za izgradnjo naprav in zgradb, ki so potrebne za neposredno dopolnjevanje stanovanjskega standarda v naselju; vendar pa ta sredstva naj ne bi presegala 15 % predračunske vrednosti hiš. Pri urejanju urbanističnih kompleksov z rušenjem preživelih obstoječih objektov, naj skupni stroški za te naprave in za rušenje ne bi presegali 20 % od predračunske vrednosti stanovanjskih hiš na takem kompleksu.

3. Če je treba zaradi novih građenj stanovanjskih hiš razširiti komunalno mrežo, se lahko za take namene dajejo investitorjem komunalnih naprav posojila iz sredstev skladov za zidanje stanovanjskih hiš, vendar samo, kolikor je to potrebno za zgraditev komunalnih naprav v zvezi s povečano izgradnjo. Take investicije naj ne bi presegale 20 % vseh sredstev sklada za zidanje stanovanjskih hiš.

4. Vso prednost pri dodeljevanju družbenih sredstev imajo standardna stanovanja. Kolikor je izjemno potrebno odstopanje od tega načela zaradi posebnih razlogov (urbanistična ureditev, lokacija, posebne naprave in podobno), gredo stroški za tako odstopanje v breme koristnika bodisi v obliki udeležbe lastnih dodatnih sredstev (zlasti pri stanovanjskih zadrugah) ali pa v obliki večje najemnine.

Ljudska skupščina Ljudske republike Slovenije naroča Izvršnemu svetu in ljudskim odborom, naj na podlagi načel te resolucije, izdajo potrebne predpise in ukrepe za usmerjanje stanovanjske izgradnje in za zagotovitev uresničenja družbenega plana gospodarskega razvoja LR Slovenije za razdobje 1957—1961 ter uredbe o posebnih pogojih za gradnjo stanovanjskih hiš in upravnih stavb in o družbenem nadzorstvu nad to gradnjo.

Sekretariat Izvršnega sveta za urbanizem, stanovanjsko izgradnjo in komunalne zadeve in Sekretariat Izvršnega sveta za industrijo in obrt naj v skladu z načeli te resolucije in s predpisi Izvršnega sveta izdajata strokovna priporočila in konkretnije napotke občinskim ljudskim odborom, zlasti na področju projektiranja, urbanističnih rešitev, materialov, tipizacije in standardizacije in podobno.

Ker za izvršitev teh nalog niso potrebni le splošni predpisi, temveč tudi polna aktivnost vseh državljanov in organizacij, naj družbene in gospodarske organizacije, projektanti in drugi družbeni delavci s svojo dejavnostjo in prizadevanostjo omogočijo izvajanje v tej resoluciji načrtane politike.

St. LS 113/1-58

Ljubljana, dne 30. junija 1958.

Predsednik
Ljudske skupščine LRS:
Miha Marinko l. r.

140.

Na podlagi 46. člena ustavnega zakona o temeljnih družbene in politične ureditve in o organih oblasti Ljudske republike Slovenije je Zbor proizvajalcev Ljudske skupščine LRS na seji dne 30. junija 1958 sprejel

PRIPOROČILO

gospodarskim organizacijam s področja elektroindustrije

1. Sedanje stanje v industriji elektrozvez je glede na njihovo organizacijsko povezavo zaskrbiljujoče, ker pri takem stanju industrija elektrozvez ne bo mogla izpolniti svojih obveznosti do skupnosti. Zato naj delovni kolektivi proučijo vse možnosti čim tesnejšega medsebojnega sodelovanja z namenom, da s standardizacijo čim večjega števila sestavnih delov specializirajo svojo proizvodnjo, jo kvalitetno izboljšajo in kvantitetno povečajo ter tako dosežejo čim hitrejši in čim uspešnejši skupni razvoj.

2. Delovni kolektivi podjetja Industrije za elektrozveze in podjetja Telekomunikacije, zlasti pa delovni kolektiv obrata v Sežani, naj proučijo vprašanja proizvodnega procesa obrata v Sežani in sklepajo o priključitvi tega obrata k podjetju Telekomunikacije, s katerim je ta obrat vezan po delovnem procesu.

3. Delovni kolektivi podjetij Industrije za elektrozveze in Telekomunikacije naj proučijo možnosti ponovne spojitve obeh podjetij v eno podjetje, takoj pa naj izvedejo potrebne ukrepe za ustanovitev poslovnega združenja, v okviru katerega bosta podjetji čim tesneje sodelovali.

Skupno naj se organizira razvojno študijsko delo za potrebe proizvodnje, vendar organizacijsko razmejeno od proizvodnje in na podlagi gospodarskega računa. Pri razvojnem študijskem delu je treba doseči najtesnejše sodelovanje z inštituti univerz in akademij ter z drugimi znanstvenimi zavodi.

4. Delovni kolektivi podjetij v elektroindustriji naj pristopijo k medsebojnemu sodelovanju in sodelovanju z inštituti univerz in akademij ter z drugimi znanstvenimi zavodi in naj se med seboj povezujejo v obliki poslovnih združenj tako, da se podjetja iz posameznih panog elektroindustrije združujejo v poslovna združenja na primer: za avtomatizacijo in regulacijsko tehniko, za merilno tehniko, za inštalacijski material, za celotno področje elektrozvez in podobno. Posamezna podjetja bi se naj glede na svojo dejavnost vključevala v eno ali več teh poslovnih združenj, ki pa naj ne bi bila omejena vedno samo na področje Ljudske republike Slovenije.

St. LS 114/1-58

Ljubljana, dne 30. junija 1958.

Ljudska skupščina
Ljudske republike Slovenije

Predsednik
Ljudske skupščine LRS:

Miha Marinko l. r.

Predsednik
Zbora proizvajalcev:
Lofze Ocepek l. r.

141.

Na podlagi III. točke odloka o ustanovitvi okrajnega sodišča v Ajdovščini ter o njegovem krajevnem območju (Uradni list LRS, št. 22-133/56) izdaja Državni sekretariat za pravosodno upravo LRS

ODREDBO

o prenosu opravil na okrajno sodišče v Ajdovščini

1

Okrajno sodišče v Ajdovščini začne poslovati dne 15. julija 1958.

2

Okrajno sodišče v Novi Gorici obravnava in dokonča vse civilne in kazenske zadeve iz svoje dose-
danje pristojnosti, če je bila do 1. julija 1958 že raz-
pisana obravnava ali narok. Vse druge nedokončane
zadeve odstopi okrajnemu sodišču v Ajdovščini, če
je to pristojno za njih rešitev glede na novo pristoj-
nost obeh sodišč.

3

Okrajno sodišče v Ajdovščini naj prevzame od
okrajnega sodišča v Novi Gorici zemljiške knjige in
mape za tiste katastrske občine, ki leže v njegovem
območju. Če je katastrska občina deljena, prevzame
zemljiške knjige in mape za to katastrsko občino
isto sodišče, v katerega območju leži večji del te
katastrske občine. To sodišče vodi zemljiško knjigo
za to katastrsko občino vse dotlej, dokler ne bo de-
litov izvedena v zemljiški knjigi. Zbirke listin osta-
nejo pri sodišču dose-
danje krajevnih pristojnosti.

4

Prenos opravil po tej odredbi mora biti končan
do 15. avgusta 1958.

5

Ta odredba velja od dneva objave v »Uradnem
listu LRS«.

Št. III-65/57-26

Ljubljana, dne 28. junija 1958.

Državni sekretariat
za pravosodno upravo LRS
Državni sekretar:
Dr. Teodor Tomišek l. r.

142.

Na podlagi II. točke odloka o spremembi krajev-
nega območja nekaterih okrožnih gospodarskih so-
dišč v Ljudski republiki Sloveniji (Uradni list LRS,
št. 22-134/58) izdaja Državni sekretariat za pravosodno
upravo LRS

ODREDBO

o začetku poslovanja okrožnega gospodarskega sodi-
šča v Ljubljani za območje bivšega okraja Trbovlje
in o prenosu opravil za to območje od okrožnega
gospodarskega sodišča v Celju na okrožno gospodar-
sko sodišče v Ljubljani

1

Okrožno gospodarsko sodišče v Ljubljani začne
poslovati za območje bivšega okraja Trbovlje dne
15. julija 1958.

2

Okrožno gospodarsko sodišče v Celju obravnava
in dokonča kot sodišče prve stopnje vse civilne, likvi-
dacijske in kazenske zadeve iz krajevnega območja
bivšega okraja Trbovlje, v katerih je bila do dneva,
ko začne veljati ta odredba, že razpisana obravnava
ali narok. Vse druge nedokončane zadeve s tega ob-
močja odstopi okrožno gospodarsko sodišče v Celju
v nadaljnje poslovanje okrožnemu gospodarskemu
sodišču v Ljubljani. Rešeni civilni in kazenski spisi
ostanejo na sodišču, ki jih je rešilo.

3

Okrožno gospodarsko sodišče v Ljubljani prevza-
me od okrožnega gospodarskega sodišča v Celju re-
gistrske spise ter izvlečke iz registrskih knjig v skla-
du z njegovim novim krajevnim območjem.

4

Prenos opravil po tej odredbi mora biti izvršen
do 15. avgusta 1958.

5

Ta odredba velja od dneva objave v »Uradnem
listu LRS«.

Št. 01-65/40-57

Ljubljana, dne 30. junija 1958.

Državni sekretariat
za pravosodno upravo LRS
Državni sekretar:
Dr. Teodor Tomišek l. r.

143.

Na podlagi 75.j člena uredbe o trgovanju ter o tr-
govskih podjetjih in trgovinah (Uradni list FLRJ, št.
37/55, 1/57, 24/57, 31/57, 54/57, 12/58 in 16/58) so skle-
nili zastopniki Glavne zadrudne zveze Slovenije, Za-
družne poslovne zveze Slovenije, Okrajne zadrudne
zveze Celje, Okrajne zadrudne zveze Gorica, Okraj-
ne zadrudne zveze Kranj, Okrajne zadrudne zveze
Ljubljana in Okrajne zadrudne zveze Novo mesto

DOGOVOR

o najvišjih odkupnih cenah za maline

I. Pooblašeni zastopniki Glavne zadrudne zveze
Slovenije, Zadrudne poslovne zveze Slovenije, Okraj-
ne zadrudne zveze Celje, Okrajne zadrudne zveze
Gorica, Okrajne zadrudne zveze Kranj, Okrajne za-
družne zveze Ljubljana in Okrajne zadrudne zveze
Novo mesto so se dogovorili na sestanku, ki je bil
12. junija 1958 na Glavni zadrudni zvezi Slovenije v
Ljubljani, da se lahko kupuje maline od individual-
nih proizvajalcev po tehle najvišjih cenah:

Vrsta malin	Cena
gozdne maline	do 90 din
maline iz nasadov	do 100 din

Cena je mišljena za 1 kg fco zadruga oziroma
odkupna postaja.

II. Ta dogovor je obvezen za vse organizacije iz prvega in drugega odstavka 72. člena uredbe o trgovanju ter o trgovskih podjetjih in trgovinah.

III. Ta dogovor velja od dneva objave v »Uradnem listu LRS«.

Št. 22/166 SJ/BT

Ljubljana, dne 3. julija 1958.

Predsednik upravnega odbora
Glavne združne zveze Slovenije:
Jože Ingolič l. r.

144.

Na podlagi 75.j člena uredbe o trgovanju ter o trgovskih podjetjih in trgovinah (Uradni list FLRJ, št. 37/55, 1/57, 24/57, 31/57, 54/57, 12/58 in 16/58) so sklenili zastopniki Glavne združne zveze Slovenije, Združne poslovne zveze Slovenije, Okrajne združne zveze Gorica, Okrajne združne zveze Koper, Okrajne združne zveze Kranj, Okrajne združne zveze Maribor in Okrajne združne zveze Novo mesto

DOGOVOR

o najvišjih odkupnih cenah za paradižnik

I. Pooblašeni zastopniki Glavne združne zveze Slovenije, Združne poslovne zveze Slovenije, Okrajne združne zveze Gorica, Okrajne združne zveze Koper, Okrajne združne zveze Kranj, Okrajne združne zveze Maribor in Okrajne združne zveze

Novo mesto so se dogovorili na sestanku, ki je bil 5. julija 1958 pri Glavni združni zvezi Slovenije v Ljubljani, da se lahko kupuje paradižnik od individualnih proizvajalcev po tehle najvišjih cenah:

Vrsta paradižnika	Cena
sveži paradižnik za industrijsko predelavo do 12 din	
sveži paradižnik — namizni	do 25 din

Cena je mišljena za 1 kg paradižnika fco zadruga oziroma odkupna postaja.

II. Ta dogovor je obvezen za vse organizacije iz prvega in drugega odstavka 72. člena uredbe o trgovanju ter o trgovskih podjetjih in trgovinah.

III. Ta dogovor velja od dneva objave v »Uradnem listu LRS«.

Št. 22/167 SJ/BT

Ljubljana, dne 5. julija 1958.

Predsednik upravnega odbora
Glavne združne zveze Slovenije:
Jože Ingolič l. r.

POPRAVEK

V odloku o pooblastitvi Odbora Izvršnega sveta za splošna in upravna vprašanja za odločanje v določenih zadevah iz pristojnosti Izvršnega sveta, ki je bil objavljen v »Uradnem listu LRS«, št. 20-114/58, je v četrti vrstici 4. točke pod I v citatu uradnega lista redakcijska napaka. Namesto »(Uradni list LRS, št. 51-538/55)« se citat pravilno glasi: »(Uradni list FLRJ, št. 51-538/55)«.

Uredništvo